

Vormchristenen

-

Levende christenen

**Een selectie uit Gods Nieuwe Openbaringen naar de belofte in
Johannes 14.21, via het innerlijk woord ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

Bertha Dudde

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal mijn Vader hem liefhebben. Ook Ik zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling Gods woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het Gods Wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord Gods, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen die het het meeste nodig hebben.

Uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.berthadudde.net/>

<http://www.bertha-dudde.info>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Vertalingen door Gerard F. Kotte

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezie, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het “innerlijk woord.”

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandsgewijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte, dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles, wat mij gezegd wordt, op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de Wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

BD.

Wie was Bertha Dudde?

9002 Waarom steeds weer nieuwe openbaringen?

Misleidende uitleg van de bijbel

5957 De letter doodt - De geest maakt levend

8845 Het uitleggen van het goddelijke woord

Voorbeelden van misleidende uitleg van de woorden van Jezus

2056 Drie-eenheid

4379 Avondmaal - Geestelijke betekenis - Vlees - Bloed

8688 Verkeerde uitleg van de woorden van Jezus

Geestelijke dwang

4840 Kerkelijke geboden

4993 Geestelijke dwang - Dogma

6640 Twijfel aan geloofsleren - Geestelijke dwang

Voorbeelden van geestelijke dwang

1375 Menselijke bijzaken - Kerkbezoek

1482 Vergeving van zonden - Onfeilbaarheid - Handelingen volgens een schema

2383a De leer van de onfeilbaarheid van het hoofd van de kerk (1)

2383b De leer van de onfeilbaarheid van het hoofd van de kerk (2)

Ceremonies en gebruiken

2522 Bij ceremoniële handelingen wordt de wil beoordeeld

3139 Ceremonies en uiterlijkheden werken belemmerend

7246 Gebruiken en woorden die men zich heeft aangewend

Vormgeloof - Vormchristenen

- 2254 Traditioneel geloof - Gehoorzaamheid - Vrije beslissing
- 3529 Vormgeloof - Overtuigd geloof
- 6309 Het niet benutten van het leven - Kerkelijke christenen
- 7690 Bestemd voor vormchristenen

Levend geloof - Levende christenen

- 2300 Levend geloof
- 6427 Levend geloof in Jezus Christus
- 7266 Kenmerk van de levende christen
- 7779 De “levende christen”

De kerk van Christus

- 4721 Christus hoofd van Zijn kerk - Leden van de ware kerk
- 4942 “Jij bent Petrus, de rots, op jou wil...”
- 7072 De ware kerk - Sekten - Het werkzaam zijn van de geest

Het priesterambt

- 2379 Predikambt - Ware predikers - Opnamevaten
- 5669 Het werkzaam zijn van de geest in alle geestelijke richtingen -
Ware vertegenwoordigers
- 7903 Priesterambt - De ware discipelen

Moet men uittreden uit de kerk?

- 0400 Het uittreden uit de moederkerk
- 5571a Uiterlijkheden, Ceremonies - Ware godsdienst (1)
- 5571b Uiterlijkheden, Ceremonies - Ware godsdienst (2)

Het belijden van Jezus Christus in de geloofsstrijd

- 4012 Het belijden van Christus - Levend christendom
- 4768 Het ineensorten van kerkelijke organisaties - De ware kerk
- 7216 Wie Mij voor de wereld belijdt

8723 Het belijden voor de wereld in de laatste geloofsstrijd

3618 Vrije wilsbeslissing - Kerkelijke organisatie

5982 Verandering van het zuivere evangelie - Navolgers

8796 Ieder mens moet voor zichzelf uit zijn weten de consequenties trekken

BD.9002

25 juni 1965

Waarom steeds weer nieuwe openbaringen?

Wanneer het woord van God niet beschermd kan worden tegen veranderingen, omdat de mensen een vrije wil hebben en niet altijd geestelijk verlichte mensen de vertalingen op zich namen en dus ook vergissingen konden maken, dan ziet u daarin de aanleiding voor nieuwe openbaringen. Deze moesten steeds weer misvormingen verbeteren, wilde het woord van God aanspraak kunnen maken op de zuivere waarheid.

Maar zonder deze nieuwe openbaringen zou het doen blijken van dwaalleren onmogelijk zijn, vooral wanneer de mensen er op vertrouwen dat Ik zelf mijn woord bescherm tegen iedere verandering.

U moet echter begrijpen dat de vrije wil van de mens dit voor Mij onmogelijk maakt, want Ik zal de vrije wil nooit onvrij maken, zelfs niet wanneer het om de zuivere waarheid gaat. Want Ik gaf de mens de belofte dat hij gegarandeerd de waarheid zal ontvangen als hij ze zelf begeert. En dus kunt u er ook nooit op vertrouwen dat u geestelijk goed onveranderd ontvangt, wanneer u het woord van God gepreikt wordt. Maar u heeft de verzekering dat u de waarheid ontvangt als u die maar begeert.

Dan zal de geest van de prediker (zelfs wanneer hij geen verlichte geest heeft) zo worden geleid dat hij vaak zal spreken wat hij zich niet had voorgenomen. Hem worden dan door Mij woorden in de mond gelegd, juist omdat een mens er ernstig naar verlangt naar waarheid onderwezen te worden. Zou in veel mensen dit verlangen opkomen, alleen de waarheid te vernemen, dan zou ook spoedig van de kant der predikers de dwaling herkend worden. En zij zouden er moeite voor doen meer naar hun innerlijke stem te luisteren, die hen anders onderricht. Maar alle mensen hebben de mogelijkheid het verkeerde in het zogenaamde woord van Mij te herkennen, want de liefde verlicht hun geest en neemt alleen de reine, onvervalste waarheid aan. De mens kan dan niet meer verkeerd denken, wanneer hij door het innerlijke licht van de liefde verlicht is. En dan ontdekt hij pas waar overal de dwaling ingeslopen is, waar de tegenstander werken kon, omdat de mensen het licht van de liefde ontbrak. Dan weet hij ook dat de mens met zijn verstand geen geestelijke problemen kan oplossen, wanneer zijn geest hem niet ondersteunt. En hij weet dan ook waarom steeds weer verbeteringen nodig zijn, die Ik de mensen altijd weer in vorm van nieuwe openbaringen laat toekomen.

Ik zal Mij altijd weer aan de mensen openbaren die Mij liefhebben en mijn geboden onderhouden, zoals Ik dat heb beloofd.

Want op één verkeerde gedachte volgen talloze andere, en ten slotte blijft er van Mij alleen een verwrongen beeld over, dat al het andere weerspiegelt als een goede, bovenmate liefdevolle God die u aller Vader wil zijn.

En omdat u al veel verkeerde leerstellingen heeft aangenomen, is een God van liefde u vreemd. U bent nog ver van Hem verwijderd en u herkent Hem niet als Vader. Daarom zult u ook geen moeite doen Hem nader te komen, en wat u van Hem verneemt leent zich er eerder voor u nog meer van Hem te vervreemden.

Maar Ik wil uw liefde winnen en neem daarom iedere gelegenheid te baat om tot u te spreken. En gaat dat niet op een directe manier, dan probeer Ik dat door mensen die mijn geest in zich werkzaam laten zijn. Die u ofwel mijn woord rechtstreeks laten toekomen, of zelf in een zuiver denken verkeren, om ook u volgens de waarheid te kunnen onderrichten. Want het is van groot belang dat u tot het juiste denken wordt geleid, zodat u weet wat u kunt aannemen of moet afwijzen.

Maar geloof niet dat u de garantie heeft van een zuiver denken wanneer u uw kennis schept uit het "boek der boeken". Want daar Ik de wil van de mens niet onvrij maak, kan Ik het ook niet verhinderen wanneer hij naar eigen goeddunken de gedachten die hij uit dit boek put, verkeerd uitlegt. Want in alles wat Ik gesproken heb, ligt een geestelijke betekenis verborgen en deze kan alleen ingezien worden door de geest in de mens, die door de liefde tot leven wordt gewekt, maar die dan de mens ook in alle waarheid leidt, zoals Ik het beloofd heb.

Amen

Misleidende uitleg van de bijbel

BD.5957

14 mei 1954

De letter doodt - De geest maakt levend

De letter doodt, pas de geest maakt levend. Dat zult u allen ter harte moeten nemen, u die de medemensen verkondigt wat geschreven staat. U zult moeten

weten, dat u zonder mijn geest elk woord velerlei betekenissen zult kunnen geven. Dat u alles op velerlei wijzen zult kunnen uitleggen en dat u zich daarbij ver van de waarheid zult kunnen verwijderen. Dat u zich een dood weten eigen zult kunnen maken, dat geen waarde heeft voor de ziel. Pas de geest maakt levend en pas de geest verlicht wat tevoren donker was.

Mijn geest geeft u pas opheldering, welke betekenis mijn woord heeft. En pas een verlicht denken begrijpt en verwerkt het woord zo, dat nu de uitleg overeenstemt met de waarheid. Wat zult u allemaal uit de schrift kunnen lezen? U zult de betekenis ervan volledig kunnen verdraaien en u zult ook weer het helderste licht in u kunnen ontsteken, al naar gelang van uw wil en uw vermogen om mijn geest in u te laten werken. En dus kunnen er ook dwaalleren ontstaan en ingang vinden onder de mensen, omdat mijn tegenstander zich overal innengt, waar Ik zelf nog niet kan zijn in de geest, omdat hij er ook niet voor terugschrikt mijn woord te verdraaien wanneer hij de waarheid maar kan tegenwerken. U weet zelf dat de gedachten van iedere mens in een andere richting kunnen gaan en dat toch ieder graag **zijn** gedachten als juist en waar zou willen verdedigen. Maar u weet ook dat niet **verschillende** meningen aanspraak kunnen maken op de waarheid. En u zult daarom Diegene moeten raadplegen, Die zelf sinds eeuwigheid de waarheid is.

U zult Hem om verlichting van uw geest moeten vragen, voordat u aan de uitleg van de schrift begint, die van Mij getuigt.

U zult u niet alleen verstandelijk met mijn woord mogen bezighouden. U zult moeten weten dat elk woord het toelaat, er velerlei betekenissen aan toe te kennen. En u zult moeten trachten er de juiste betekenis aan te geven, maar niet zonder tevoren om mijn bijstand te vragen.

En als u van goede wil bent, als u tracht alleen de zuivere waarheid te verkondigen, zal ook - ter wille van de waarheid - uw denken worden verlicht. Want Ik wil dat de waarheid bekend wordt onder de mensen en Ik wil dat het licht wordt in de harten der mensen, dat echter alleen de zuivere waarheid kan ontsteken.

Niet het woord zelf - de letter - is maatgevend, veeleer de betekenis die in het woord verborgen ligt.

En ook al heb Ik nog zo helder en niet mis te verstaan tot u mensen gesproken toen Ik op aarde wandelde en ook tevoren, toch kunnen ook deze woorden van Mij worden misvormd of niet naar hun betekenis worden uitgelegd, wanneer alleen het verstand en niet ook het hart zich daarmee bezighoudt en wanneer daarbij niet om mijn bijstand wordt gevraagd. En dan kan de letter doden in de

ware zin van het woord. Hij kan die ziel doden, die niet wordt aangesproken, waardoor deze zonder enige voeding ten prooi valt aan de geestelijke dood. Of ze krijgt heel verkeerde voeding aangeboden, zodat ze niet tot leven kan ontwaken. Want de geest maakt pas levend.

En deze wil Ik waarlijk al diegenen schenken, die Mij daar innig om vragen. Die genegen zijn Mij zelf en de waarheid te verkondigen om Mij te dienen en de medemensen uit de nood van hun ziel te helpen.

Ze zullen ontvangen wat ze vragen. En dan zullen ze ook goede knechten zijn in mijn wijngaard, die altijd alleen de wil van hun Heer zullen doen en dus ook in waarheid mijn plaatsvervangers op aarde zijn, die in mijn plaats zullen spreken. Hetzelfde woord - in dezelfde betekenis - dat Ik op aarde heb onderricht.

Amen

BD.8845

26 augustus 1964

Het uitleggen van het goddelijke woord

Het "woord Gods" is al aan veel veranderingen blootgesteld geweest en ook nu nog wordt het steeds veranderd, zodat Ik niet voor niets de woorden sprak: "Ik zal u naar de waarheid leiden". Want Ik wist dat er niets onveranderd zou blijven en daarom beloofde Ik mijn geest aan diegenen te zenden, die steeds weer de zuivere waarheid begeerden en het ook mogelijk maakten, dat Ik me aan hen kon openbaren.

Toch heb Ik naar mogelijkheid steeds mijn woord in bescherming genomen, dat het geen verandering onderging en dat mijn uitspraken in hun diepe betekenis behouden bleven.

Maar hoe is mijn woord uitgelegd en welke dwaallere waren daar het gevolg van, waartegen Ik steeds weer strijd en waarover Ik de mensen de juiste uitleg geef?

En zo zal het er niet meer om gaan of en in hoeverre de schrijvers van de evangeliën daartoe door Mij waren opgedragen, maar alleen daarom, wat u mensen van die woorden hebt gemaakt, die met de beste wil en met de bedoeling Mij te dienen werden geschreven. Want zelfs mijn schrijver Johannes heeft het niet kunnen verhinderen, dat de oorspronkelijke tekst werd veranderd door de

mensen; dat de vertalingen niet feilloos zijn geweest en daarom vaak verschillend werden uitgelegd. Daarom was het ook mogelijk, een heel andere uitleg te geven aan mijn woorden die in de oorspronkelijke tekst bewaard zijn gebleven, want ze waren meestal tot mijn leerlingen gesproken en dus ook bestemd om door te geven. Maar dezen begrepen mijn woord in zijn geestelijke betekenis. En ze leidden daar geen aardse voorzorgsmaatregelen van af, zoals het zich echter in de loop van de tijd wel heeft voorgedaan en deze boven de eigenlijke betekenis van mijn woord werden geplaatst.

Dat dus de evangeliën onveranderd zijn gebleven, is bij de velerlei vertalingen, die in deze tijd werden uitgevoerd, niet mogelijk geweest. En zou nu een mens met gewekte geest dadelijk de dwaling naar voren hebben gebracht, als hij hem herkende, dan zou hij als ketter fel zijn gebrandmerkt. Want waar het de tegenstander lukte zelfs het gebed dat Ik u leerde te misvormen - dat het mijn Wezen verkeerd voorstelde en de mensen niet uit zichzelf daarop gekomen zijn - heeft hij de onwetendheid en de blindheid van geest goed benut.

En zo is nu ook het begrip "het werkzaam zijn van mijn geest in de mens" nog niet zover opgehelderd, zodat mijn "vertegenwoordigers" op aarde er over strijden, of de woorden, die Ik tot de discipelen heb gesproken, alleen voor deze leerlingen van Mij waren bestemd, of dat ze tot **alle** mensen zijn gericht - dus alle ze ter harte zouden moeten nemen. Maar Ik stuur steeds weer de zuivere waarheid naar de aarde, zodat het ook niet van belang is of alles zuiver is gebleven, omdat Ik wist van welke aard de veranderingen zouden zijn en omdat Ik steeds daar opheldering gaf, waar het nodig was - waar de afscheiding van de kerken optrad, waaraan steeds als verschillend onderkende opvattingen ten grondslag lagen.

Het is steeds tot verdeeldheid van de denkwijzen gekomen, wanneer mijn vertegenwoordigers op aarde het niet eens waren, wanneer ieder geloofde mijn woord juist te begrijpen en er daarover strijd ontstond. Mijn woord konden ze niet verdraaien, maar het lukte hen de betekenis ervan te veranderen. En zo zijn verschillende fundamentele woorden van Mij verkeerd begrepen, zodat de ene afscheiding na de andere volgde en er tenslotte vele sekten ontstonden. Elk daarvan had andere problemen, maar geen van de aanhangers wist iets van het "werkzaam zijn van mijn geest", daar voor hem anders de weg naar Mij om opheldering heel vanzelfsprekend zou zijn geweest. En wil Ik nu weer duidelijkheid verschaffen en de mensen mijn wil bekend maken, dan moet Ik een opnamevat zoeken, dat zich Mij ter beschikking stelt, dat Mij zelf tot zich laat spreken en waardoor Ik de mensen zeg, hoe Ik wil dat mijn woord begrepen wordt. Want de verwarring is nu groter dan ooit en iedere mens legt voor zich het woord uit, zoals het hem bevalt.

En wil de mensen licht worden gebracht, dan kan dit alleen op de manier van innerlijke verlichting gebeuren, opdat de mensen door Mij rechtstreeks worden onderricht en zij dan echter ook overtuigd hun weten tegenover de medemensen kunnen verdedigen. Maar dan zal elke vraag beantwoord en elk probleem opgelost worden. Dan zult u in de waarheid worden ingeleid, zoals Ik het u beloofd heb.

Amen

Voorbeelden van misleidende uitleg van de woorden van Jezus

BD.2056

3 september 1941

Drie-eenheid

De leer van de drie-eenheid Gods heeft al aanleiding gegeven tot de grootste versplintering onder de gelovigen en zal voortdurend een bron van ergernis zijn, zolang ze niet juist gebracht, dat wil zeggen: de mensen aannemelijk aangeboden wordt. Geestelijke duisternis liet ze ontstaan. Geestelijke duisternis bedacht een uitleg van de woorden "Vader, Zoon en heilige Geest", die voldoende was om het denken van de mensen in verwarring te brengen. Het is ook een geloofsleer die onvoorwaardelijk moest worden aangenomen, omdat de mens die daarover nadacht, niet tot een bevredigende oplossing kon komen, dus haar beslist zou hebben moeten verwerpen. En dit werd tegengegaan doordat het aannemen van de geloofsleer onder dwang geëist werd. De leer van een God in drie personen is onaanvaardbaar voor ieder denkend mens.

Zich God als een Wezen voor te stellen is voor de mens al niet mogelijk, want een Wezen geeft hem het idee van een vaste vorm, zonder deze is het hem onbegrijpelijk. Zodra nu de mens zich de Godheid als persoon voorstelt, geeft hij de vaste vorm een gedaante.

Dit is in overeenstemming met het bevattingsvermogen van de mens, maar wijkt toch helemaal af van de waarheid. Een leer te formuleren van een Godheid in drie personen is alleen maar geschikt om het goddelijk wezenlijke af te zwakken en door een menselijk begrensde voorstelling een vals beeld te scheppen van een eeuwige Godheid. Het begrip van de drie-eenheid Gods is alleen daar te verklaren waar de voorwaarde om te begrijpen gegeven is door het willen doorgronden van goddelijke wijsheden door het geloof en de liefde. Mensen die noch diep gelovig zijn, noch in de liefde leven, zullen dit begrip alleen puur

verstandelijk willen ontleden en dit kan niet tot het doel leiden, dat wil zeggen: er kan geen resultaat tot stand komen dat de waarheid benadert. Veel is de gelovige mens echter begrijpelijk, omdat hij door middel van gedachten onderricht wordt uit het geestelijke rijk. Geloof en liefde zijn de voorwaarden voor het weten over Gods liefde en wijsheid, over Gods werkzaam zijn en besturen.

Ze zijn verder ook de voorwaarden voor het ontvangen van de waarheid.

Dus worden deze overeenkomstig de waarheid op de hoogte gebracht van de liefde Gods, die alles heeft laten ontstaan wat is.

Zij worden onderwezen over de samenhang van alle dingen, het allereerste begin, de zin en het doel van datgene wat is, en daardoor zien zij de oneindige wijsheid van God.

Zij worden in kennis gesteld van de kracht die alles doorstroomt, van de almacht Gods, van Zijn wil, die ononderbroken actief is, en van de samenhang van elke schepping met deze kracht.

De gelovige, liefdadige mens vat al deze wijsheden, want als hij gelovig is en de liefde beoefent, stroomt de goddelijke geest door hem heen. Dat wil zeggen: hij neemt de kracht uit God rechtstreeks in ontvangst en hij wordt daardoor ziende en wetend. Dus begrijpt hij nu ook dat het mysterie van de eeuwige Godheid alleen maar kan worden doorgrond als God zelf door Zijn kracht in de mens werkzaam kan zijn. Want iets geestelijks kan alleen maar geestelijk begrepen worden. God is geest en de kracht uit God is eveneens geestelijk.

Stroomt deze nu de mens toe, dan kan hij ook binnendringen in anders ondoorgrondelijk gebied, want dan is het niet de mens die dit vraagstuk oplost, maar de geest uit God in de mens. Maar voor de mens die alleen met zijn verstand denkt, zal het geheim van het wezen van de eeuwige Godheid een geheim blijven.

En zo is nu ook de leer van de drie-eenheid door het menselijk verstand uitgelegd en ontstond dus de leerstelling van een God in drie personen.

God kan nooit worden voorgesteld als persoon. Hij kan alleen in de gedaante van Jezus Christus de mens aanschouwelijk worden gemaakt, zodat dus de mensen op aarde daardoor zichzelf een voorstelling van God maken als zij zich Jezus Christus in alle glorie voor de geest stellen.

De eeuwige Godheid is liefde, wijsheid en kracht. De liefde is de Verwekker van al wat is.

Het is de Vader van het al, het is de Oerkracht zonder welke niets zou kunnen bestaan wat is.

Uit de liefde is alles voortgekomen en tot liefde moet alles weer worden wat zich daarvan heeft afgekeerd.

De liefde is God zelf. Wat uit de liefde is voortgekomen, geeft blijk van Zijn wijsheid.

De liefde is God zelf. Zijn scheppingen, alles wat uit Hem is ontstaan, getuigt van Zijn wijsheid en dus is, wat uit de Vader is, Zijn zoon. En Gods wil, Zijn kracht die alles liet ontstaan, is Zijn geest.

God de Vader, God de Zoon en God de heilige Geest zijn in zich het Wezen van de eeuwige Godheid - liefde en wijsheid en de kracht van Zijn wil.

"De goddelijke wil om lief te hebben nam vorm aan", deze woorden hebben dezelfde betekenis als "Vader, Zoon en heilige Geest". Want de liefde Gods liet de wil actief worden en schiep.

Gods liefde en geest belichaamde zich als wijsheid.

De geest Gods liet de Zoon uit de Vader voortkomen. Wie gelovig is en in de liefde leeft, begrijpt deze wijsheid en voor deze is de drie-eenheid van God opgelost. Maar in welke dwaling verkeren de mensen bij wie het aan geloof en liefde ontbreekt en die desondanks iets hebben aangenomen als geloofsleer dat zelfs voor de knapste wijze onaanvaardbaar blijft. Want wie zich een Godheid, gebonden aan personen voorstellen, die ontbreekt het nog aan elk geestelijk weten. Voor geestelijke wezens gebruiken zij iets puur aards, dat helemaal wegvalt in het geestelijke rijk. De voorstelling van een Godheid in drie personen is misleidend, ofschoon de toevoeging wordt gebruikt: "Ze zijn één". De mens wordt in een verward denken gebracht zodra hij het waagt daarover na te denken.

Het is echter de mens van de kant van God niet verboden daarover na te denken. God wil hem duidelijkheid verschaffen en het is niet Zijn wil, dat hij door menselijke invloeden in blindheid voortgaat, alleen moet de juiste weg gekozen worden die naar het inzicht voert. En zij die zelf onwetend zijn en die hun onvermogen om geestelijk weten in ontvangst te nemen trachten te compenseren met verstandelijk denken en verstandelijk opgestelde leerstellingen, zijn waarlijk niet geroepen andere onwetenden te onderrichten. God is geest en kan alleen geestelijk worden doorgrond.

Amen

BD.4379

18 juli 1948

Avondmaal - Geestelijke betekenis - Vlees - Bloed

Het voortdurende verlangen naar de spijziging aan de tafel des Heren verzekert u van Zijn liefde.

En zo nodig Ik u steeds weer uit het avondmaal met Mij te gebruiken, zo vaak u dit maar wilt. Mijn tafel staat steeds gedekt voor allen, die hongeren en dorsten en gelaafd willen worden. En ze zullen zich kunnen verzadigen met het brood des levens, met het manna dat uit de hemel komt. En elke spijziging aan mijn tafel is communie. Het is de vereniging met Mij, zonder welke het aanbieden van mijn vlees en mijn bloed - mijn woord met zijn kracht - niet kan plaatsvinden.

Dus u, die mijn woord ontvangt - rechtstreeks of door mijn boden u toegestuurd - u communiceert als u dit woord van Mij, vanuit het verlangen ernaar, opneemt in uw hart. Dan verbindt mijn geest zich met de geestvonk in u. Dan vindt het huwelijk plaats, de aaneensluiting, de geestelijke communie. Dan deel Ik zelf het brood des hemels uit. Ik geef u spijs en drank, Ik houd met u het avondmaal, u maakt dezelfde gebeurtenis mee als mijn leerlingen, voor wie Ik het brood brak en die Ik de wijn aanreikte met de woorden: "Neem en eet hiervan, dit is mijn vlees. Neem en drink hiervan, dit is mijn bloed".

Begrijpt u nu, welke betekenis Ik in deze woorden heb gelegd? Hoe onuitsprekelijk belangrijk het is, dat u het avondmaal aan mijn tafel tot u zult nemen. Want mijn vlees en mijn bloed geven u de kracht, het eeuwige leven te bereiken. U zult moeten worden gespijzigd met voeding voor uw ziel, opdat uw ziel rijp wordt, opdat ze het eeuwige leven voor zich zeker stelt. Ze moet voortdurend kracht ontvangen, die ze alleen rechtstreeks van Mij kan betrekken en die Ik haar te allen tijde verschaf, als ze zich met Mij verbindt. Dan breek Ik het brood en reik het haar aan.

En als ze dus mijn vlees (mijn woord) eet, doorstroomt haar ook de kracht (het bloed), waarmee Ik mijn woord heb gezegd. Een mens die verlangt naar voeding voor de ziel, die mijn gast wil zijn, zal nooit honger of gebrek hoeven te lijden.

Ik kom zelf tot hem en nodig hem uit. Ik sta voor de deur en klop aan. En als hij voor Mij opendoet, ga Ik bij hem naar binnen en houd het avondmaal met hem.

Ik spijzig hem aan mijn tafel en hij zal waarlijk worden verzadigd en nooit gebrek hoeven te lijden.

En zo is alles geestelijk te begrijpen, wat Ik op aarde heb gesproken. Ik onderrichtte mijn discipelen en ze begrepen Mij en droegen mijn woord verder de wereld in. En omdat de mensen juist werden onderricht, begrepen ze mijn wil. En ze leefden volgens mijn wil, naar mijn woord, vanuit het volste inzicht. En zo was in het begin mijn kerk, de gemeente van gelovigen, helemaal naar mijn zin opgebouwd. Maar dit was dan niet meer toereikend voor de overijverige aanhangers van mijn woord. Ze wilden tegenover de wereld op de voorgrond treden. En zo werden gebeurtenissen, die alleen de ziel moesten betreffen, de medemens zichtbaar voorgesteld. Er werden uiterlijke handelingen aan vastgeknoopt, die in het begin niet waren te veroordelen, omdat ze door de geest werden gedragen, omdat de mensen mijn wil en zijn vervulling serieus namen. Maar de mensen veranderden en met hen ook het wezen van mijn kerk.

Wat ten diepste een innerlijk beleven moest zijn, werd tot een uiterlijkheid. De uiterlijke handelingen werden op de voorgrond geplaatst en de diepe geestelijke zin ging verloren, totdat de eenvoudige gebeurtenis van de geestelijke communie, de aaneensluiting met Mij en het rechtstreeks ontvangen van mijn woord niet meer door de mensen werd begrepen, zodat ze nu een rechtstreeks overbrengen van mijn woord niet meer voor mogelijk houden, hoewel Ik zelf hen duidelijk en begrijpelijk mijn rechtstreeks werkzaam zijn door de geest heb beloofd; ofschoon Ik zelf - het vlees geworden Woord - geweest heb op de spijziging met het brood des levens, met het manna dat uit de hemel komt.

De mensen begrijpen de eenvoudige betekenis van mijn woord niet meer en willen ook in hun blindheid de eenvoudige verklaring niet aannemen. Maar wie horen en begrijpen wil, zal inzien. En de waarheid zal hem overtuigen. Hij zal ernaar streven, zelf de verbinding met Mij tot stand te brengen. Hij zal mijn gast zijn en Ik zal met hem het avondmaal houden en hij met Mij.

Amen

BD.8688

29 november 1963

Verkeerde uitleg van de woorden van Jezus

Het denken van de mensen is aards gericht, en zo leggen zij ook alles werelds uit wat een diepe geestelijke betekenis had, wat hun als geestelijke lering van Mij uit is toegezonden. Ik heb altijd rechtstreeks of door boden tot de mensen gesproken. De reden van mijn onderrichten echter was steeds het heil van de ziel. En als Ik de mensen aansprak, zowel in vroegere alsook in recentere tijd, dan heb Ik altijd een geestelijke betekenis in mijn woorden gelegd, die in het begin ook juist begrepen werd. Maar het duurde nooit lang of deze geestelijke betekenis werd met het wereldse vermengd, en op het laatst bijna alleen nog maar op aardse wijze uitgelegd. En zodoende is mijn woord nooit zuiver bewaard gebleven. Er zijn handelingen en gebruiken uit voortgekomen die niet meer aan de geestelijke zin ervan beantwoorden. Mijn woord heeft daardoor zijn genezende kracht verloren omdat het niet meer mijn zuivere woord gebleven is.

Wat geestelijk van u werd verlangd, omdat Ik door de vervulling ervan zegen voor uw zielen verwachtte, hebt u mensen in aardse handelingen veranderd. U hebt voor iedere vereiste die Ik aan uw zielen stelde een wereldlijke gebeurtenis bedacht en gerealiseerd. U hebt deze ceremonies vervolgens sacramenten genoemd en er een overdreven betekenis aan toegekend, zodat nu talloze mensen met de grootste nauwkeurigheid de aan hen gestelde eisen nakomen en geloven voor hun zielen een schat aan genaden te vergaren, door het vervullen van deze door mensen gegeven geboden.

Maar dit alles is slechts vorm en schijn en daarom geheel zonder betekenis voor de voltooiing van de ziel.

Maar u mensen houdt met uiterste volharding vast aan zulke vormen die u zichzelf geschapen heeft, die echter nooit door Mij van u mensen verlangd zijn. Want al mijn woorden die Ik sprak toen Ik zelf als mens op aarde leefde hadden diepe geestelijke betekenis en kunnen nooit door uiterlijke handelingen vervangen worden.

U hebt echter de diepe betekenis niet begrepen en u neemt ook genoeg met deze uiterlijke gebruiken, die u echter nooit enig voordeel voor uw ziel kunnen opleveren. Bedenk eens welk een uitwerking u alleen al aan de doop toekent.

Bedenk dat u een eenvoudige uiterlijke handeling uitvoert en dan van de geestelijke gevolgen overtuigd bent - hetzij het vrij worden van de erfzonde, hetzij de opname in mijn kerk; de opname in een religieuze gemeenschap.

Maar dit alles moet de mens zelf verwerven gedurende zijn aardse leven. Hij moet zich uit vrije wil door Jezus Christus laten verlossen van de zonde. Dus

behoort daar meer toe dan alleen de handeling van het dopen die bij een kind voltrokken wordt. En evenzo kan de mens zich ook alleen in vrije wil weer bij mijn "kerk" aansluiten door bewust Mij na te volgen in zijn leven, zodat hij door de liefde tot een levend geloof komt - het merkteken van de door Mij gestichte kerk.

Denk aan het sacrament van de biecht en dat van het altaar.

Wat u daaruit gemaakt hebt en door welke uiterlijkheden u de vergeving van de zonden verwacht. Denk er over na hoe Ik dat wil hebben opgevat: dat u Mij binnen moet laten komen opdat Ik avondmaal met u kan houden en u met Mij. En hoe u mijn woorden: "doe dit tot mijne gedachtenis" tot een holle frase liet worden die ook weer geen uitwerking op uw ziel kan hebben als u niet zo'n bezielde leven in liefde leidt dat u door de liefde innig met Mij verbonden bent en dat Ik dan ook zelf in u tegenwoordig kan zijn.

Alles, wat geestelijk van u verlangd werd, waarmee alleen uw ziel zich moest vervolmaken, hebt u mensen met wereldse begrippen samengesmolten en derhalve iets voor uzelf samengesteld waarvan u nu ijverig de regels naleeft, ofschoon het alleen door mensen verlangd wordt die het proberen te motiveren als zijnde mijn wil.

Steeds weer moet u daarover opheldering gegeven worden, maar deze verduidelijkingen neemt u meestal niet aan. Steeds ijveriger komt u de geboden na die u door mensen gegeven zijn, terwijl u op mijn geboden van de liefde tot God en de naasten geen acht slaat. En daardoor verduistert u uw geest alleen nog meer, zodat er tenslotte geen mogelijkheid meer bestaat dat u het verkeerde van uw denken en handelen inziet. En u hebt u ook zelf boeien aangelegd doordat u zonder tegenspreken alles als waarheid aanneemt wat u als "mijn woord" werd gegeven.

Al mijn woorden legt u louter aards uit maar aan de geestelijke betekenis ervan schenkt u geen aandacht. En daardoor zijn er dwalingen ontstaan die alleen uit de weg geruimd kunnen worden als u van liefde vervuld bent. Want dan wordt het in uzelf licht en u doorziet wanneer u dwalende bent.

Dan zullen alle door mensen gegeven geboden en sacramentele ceremonies door u worden ingezien als misleiding, die alleen een verduisterde geest kon doen voorkomen als "goddelijke wil". En u zult zich dan ook trachten los te maken van iedere dwaling, vanuit het inzicht van de zuivere waarheid die alleen de ziel tot heil kan strekken en die alleen maar die mens als waarheid zal onderkennen die in de liefde leeft, die dus op de eerste plaats mijn geboden van de liefde vervult en die dan ook juist zal denken.

Amen

Geestelijke dwang

BD.4840

16 februari 1950

Kerkelijke geboden

Er zijn voor u geen bijzondere voorschriften door Mij gegeven hoe uw instelling moet zijn tegenover de door mensen gegeven kerkelijke geboden. Alles wat u uit vrije wil doet, wordt door Mij gewaardeerd. Alles wat u echter onder dwang verricht - uit vrees voor straf of ook uit gewoonte - heeft voor Mij geen waarde. Wat mensen u laten doen, dat moet u ook door mensen betaald worden. Nooit moet echter de mensen een beloning van Mij in het vooruitzicht worden gesteld, die Ik zelf niet heb beloofd. Ik kan niet iets goedkeuren wat geheel in strijd is met mijn wil, omdat Ik de mensen de vrije wil heb gegeven, die echter door geboden - afkomstig van mensen - wordt aangetast. Want een gebod is een dwang die het gebruik van de vrije wil uitsluit. Ikzelf heb de mensen slechts één gebod gegeven, het gebod van de liefde, dat de grondwet is en dat moet worden nageleefd, wil er niet tegen mijn eeuwige ordening worden ingegaan.

En toch is het gebod van de liefde een gebod, dat de wil van de mens de vrijheid laat. Er bestaat geen dwang die hem tot naastenliefde verplicht. De mens wordt ook niet door Mij gestraft als hij het gebod van de liefde niet nakomt, maar hij straft zichzelf omdat hij het enige middel dat voor hem de verlossing betekent uit een door eigen schuld gebonden toestand, veronachtzaamt. Ik gaf de mensen het gebod van de liefde dat uit vrije wil wel of ook niet kan worden vervuld.

Maar de mensen voegden er nog geboden aan toe die Ik niet kan goedkeuren. Want ze worden niet gedragen door de liefde tot de medemensen, maar ze zijn alleen maatregelen om de macht te versterken, daar het vervullen van deze geboden voorwaarde is om tot een organisatie te behoren die het recht voor zichzelf opeist, de ware kerk van Christus te zijn. Daarmee zet ze de mensen onder dwang die nu geloven dat zij zich bezondigen, wanneer ze zich niet aan deze geboden houden. Daarom komen zij nu deze geboden nauwkeurig na en richten er hun hele aandacht op.

Terwijl ze mijn gebod van de liefde veronachtzamen.

De liefde kan zich alleen in vrijheid ontplooiën. Liefde en dwang zijn tegenstrijdig met elkaar. En daarom kan Ik ook in het vervullen van kerkelijke geboden geen liefde tot Mij herkennen, zolang ze traditioneel worden nagekomen, en dat als een getuigenis tegenover het gezag dat zulke geboden heeft uitgevaardigd. Bovendien zijn deze geboden ook niet geschikt de liefde tot Mij te laten ontvlammen omdat zij Mij voorstellen als een Wezen, behept met menselijke zwakheden, dat gehoorzaamheid, eerbied en erkenning eist - terwijl Ik alleen maar bemind wil zijn. Voor mijn ogen is niets zonde dan alleen dat, wat in strijd is met de liefde tot Mij en de naaste. Evenmin zullen zij die de genoemde kerkelijke geboden onderhouden, ooit verdiensten verwerven, omdat het **geboden** zijn die ze moeten vervullen.

De vrije wil moet uit liefde voor Mij kiezen. En daarom hebben de mensen geen geboden nodig behalve het mijne dat Ikzelf hun gaf, in het besef van de zegen die er uit voortkomt voor iedere mens die ze vervult.

Amen

BD.4993

2 november 1950

Geestelijke dwang - Dogma

Het grootste gevaar voor een mens is de geestelijke dwang die hem hindert bij het verkrijgen van inzicht en bij het uit vrije wil bepalen van zijn richting. Ieder mens is een individu, dat zich moet vormen tot volmaaktheid. Ieder mens is daarom ook verantwoordelijk voor zijn levenswandel, die nodig is om een bepaalde graad van volmaaktheid te bereiken. En ieder mens moet daarom vrij kunnen beslissen, hij moet voor Mij getuigen van zijn wil. Deze getuigenis verlang Ik, want Ik ga er niet mee akkoord dat een mens voor zijn medemensen de richting van hun denken, willen of handelen bepaalt. De vrijheid van wil van ieder mens moet onaantastbaar zijn. Ze wordt echter aangetast wanneer een wilsrichting wettelijk wordt vastgelegd en de mens nu door beloftes of bedreigingen ertoe wordt gebracht deze richting op te gaan.

Maar zo'n wilsdwang zal Ik nooit of te nimmer goedkeuren, zelfs al treed Ik er niet openlijk tegen op om juist geen dwang op de wil uit te oefenen. De mens is een denkend individueel wezen, dat Ik het vermogen heb gegeven vrij te kunnen willen en denken en wel alleen met het doel zelf te beslissen in het laatste stadium van zijn geestelijke ontwikkeling op aarde, en dat dan ook zijn loon ontvangen zal in de eeuwigheid, beantwoordend aan de beslissing van zijn wil.

Wel is het goed en ook door Mij gewild dat een mens zijn medemensen op de hoogte brengt van het gevolg van zowel een juist gebruikte als een verkeerd gebruikte wil. Het is door Mij gewild dat de mensen opheldering ontvangen over de verhouding waarin de mens tot Mij, zijn Schepper, staat. Doch het volstaat wanneer hij juist wordt onderricht, dat hem de goddelijke liefdesleer wordt gebracht en hij ook wordt aangespoord de onbaatzuchtige naastenliefde te beoefenen. Maar alles moet zonder dwang gebeuren.

De mens moet dus onderricht worden, maar er niet toe gedwongen worden een aan hem overgebrachte leer aan te nemen, omdat hij zijn wil moet gebruiken naar eigen goeddunken en aandrang. Ik gaf de mensen de vrije wil, u echter neemt deze van hem af en gebruikt uw wil dus verkeerd, ofschoon u gelooft voor Mij en in mijn opdracht te werken. Nooit heb Ik mijn apostelen de opdracht gegeven mijn leer als geloofsdwang te verbreiden, omdat een geloof onder dwang nooit een geloof kan zijn dat heilzaam is voor de positieve ontwikkeling van de ziel. Altijd vraag Ik van de mensen alleen maar in Mij te geloven als hoogst volmaakt Wezen. Ik vraag alleen maar te geloven in mijn almacht, wijsheid en liefde en in de kracht van de liefde.

Want als u dit gelooft zult u zelf de kracht van de liefde ondervinden en dan al het andere wat er nodig is te geloven vanzelf inzien. Want dan werkt mijn geest in u, die u naar waarheid onderricht. Maar een gedwongen geloof levert u geen volmaaktheid op. Een gedwongen geloof zal ook zelden levend worden en aan een gedwongen geloof kan Ik geen waarde toekennen als vrije wilsbeslissing, omdat dan de vrije wil nog niet werkzaam werd in u, maar u zich alleen volgens uw opvoeding uitspreekt voor een geloofsrichting zonder die goed te hebben onderzocht op haar waarde of waardeloosheid. Wat Ik van u vraag te geloven is dat u alleen maar door de liefde zalig kunt worden.

Maar ook dit geloof moet u zelf verwerven. U kunt wel de leer daarvan aannemen, u moet echter eerst de liefde beoefenen om in uzelf er zeker van te zijn dat de liefde de verlossende kracht is. En pas deze innerlijke overtuiging is het geloof dat tot leven wekt, omdat het in vrije wil werd verkregen. Doch iedere dwang is een teken van onvolmaaktheid, omdat iedere dwang strijdig is met de vrijheid, die het geestelijke wezen echter in het allereerste begin eigen was en die het daarom ook moet terugwinnen om zalig te worden. Hoe kan een dwangmaatregel als in overeenstemming met mijn wil worden beschouwd, die de mens de geestelijke vrijheid ontnemt, wanneer hij in zekere zin "plichtmatig" iets geloven moet wat van Mij uit vraagt om volledige vrije overweging en acceptatie? Ik als hoogste Wetgever heb, op het gebod van de liefde na - dat ook de tien geboden van Mozes omvat, dat echter ook alleen dan vervuld wordt wanneer de liefde vrijwillig beoefend wordt - u mensen geen verder gebod gegeven, omdat zoiets tegen Mij zelf zou getuigen of de vrije wil van de mens

twijfelachtig liet worden. De mensen echter matigen zich aan wetten uit te vaardigen zonder daartoe de bevoegdheid te hebben. En daarmee tasten ze de vrije wil van hun medemensen aan.

Iedere wet is dwang en iedere dwang is tegengesteld aan mijn wil. Zodra de mens niet zelf vrij kan denken, zodra hij een leer geloven **moet**, is zijn wilsproef waardeloos. Want hijzelf moet beslissen, maar geen beslissing nemen onder dwang. En dwang is iedere dogmatische leer, ongeacht of ze volgens de waarheid is of niet. Ieder dogma doet dus de vrije wil geweld aan. De wil is onvrij op het moment van een geestelijke beslissing, omdat deze hem al is voorgeschreven en ogenschijnlijk alleen vermeden kan worden door het begaan van een zonde. Maar van mijn kant heeft ieder mens het recht van vrije wilsbeslissing. Ik vraag hem alleen na te denken over wat er van hem wordt verlangd te geloven. En kan hij het niet met overtuiging aannemen ondanks nadenken, dan reken Ik hem dit niet als zonde aan. Wel echter zondigt hij, wanneer hij een leer met de mond belijdt zonder zijn hart te hebben geraadpleegd. Want ieder mens is alleen verantwoordelijk voor zichzelf en het is een aanmatiging, wanneer één mens het geloof van vele duizenden wil bepalen door een gebod, zoals een dogmatische leer altijd kan worden beschouwd. Niets van wat de wilsvrijheid van de mens aantast, kan ooit mijn instemming vinden. Want Ik zelf overreed de mensen niet eenmaal om de waarheid aan te nemen, als hun eigen wil er niet naar verlangt. Wel onderricht Ik de mensen voortdurend en doe Ik hen de zuivere waarheid toekomen, maar het staat ieder vrij haar aan te nemen of af te wijzen. En zo moet ook u uw medemensen alleen maar onderrichten in alle liefde, maar steeds alle vrijheid van een beslissing aan hen zelf overlaten omdat een geloof vanuit dwang voor Mij niet telt.

Amen

BD.6640

9 september 1956

Twijfel aan geloofsleren - Geestelijke dwang

In innerlijke tweestrijd te geraken tegenover een geloofsleer is altijd alleen maar gunstig, omdat dit het verlangen naar de waarheid toont en omdat dan ook de mens door middel van gedachten de waarheid kan worden toegestuurd, omdat hij zich openstelt om te ontvangen. Elke twijfel is te verkiezen boven de absolute zekerheid, zolang het niet gaat om de rechtstreeks overgebrachte waarheid, die dan echter ook een mens die ernstig naar de waarheid verlangt aanneembaar zal voorkomen, zelfs wanneer twijfels eraan vooraf zijn gegaan. Maar in elk geval

bewijst de twijfel dat het de mens niet onverschillig laat van welke aard de hem aangeboden geestelijke leer is. En daarom is het in elk geval te veroordelen wanneer het de mens wordt verboden na te denken over een geloofsleer, over het recht van aanspraak op de waarheid daarvan.

De mens heeft de plicht daarover na te denken, omdat hij alleen ook de verantwoording voor zijn ziel heeft te dragen. Omdat deze verantwoording niet kan worden afgewenteld op diegenen die het zonder twijfel aannemen van een geloofsleer eisen. Pas wanneer de mens zelf nadenkt, kan geestelijk goed voor hem nuttig worden. En dan zal hij ook, als hij het ernstig meent en waarheid verlangt, aanstoot nemen aan misvormde en onware leren.

Hij zal meestal beginnen te twijfelen en dit is waarlijk een zegen, want nu opent hij zich voor geestelijke toevloed die hem door de lichtwereld door middel van gedachten wordt toegestuurd. Het is zo eenvoudig dat de mens tot de waarheid komt, want het verlangen ernaar verzekert hem ook van het hem doen toekomen van de waarheid. Maar de mensen zijn in een zekere traagheid van denken geraakt, juist door de door Gods tegenstander weldoordachte truc, de mensen te verbieden na te denken over dat wat geëist wordt te geloven.

Dit is een van zijn meest schandelijke middelen, waardoor hij de mensen onderdrukt heeft en hij ze geestelijk blind kan houden.

Maar de mens zal zich ook niet kunnen verontschuldigen, want wat ook de vermeende kerk van hem verlangt, hij kan zich te allen tijde tot God zelf wenden en zich door Hem raad laten geven en laten onderrichten. En slechts een enkele gedachte om de wil van God te willen vervullen, zou hem waarlijk ook de wil van God openbaren. Want God heeft middelen en wegen genoeg om gevolg te geven aan het verlangen van de mens. Maar juist dit verlangen ontbreekt de mensen. En ze verschuilen zich achter dat gebod, zonder onderzoek en bezwaar elke geloofsleer aan te nemen. En daardoor schiep de tegenstander van God vele mogelijkheden de zuivere waarheid te vermengen, zonder dat daar aanstoot aan werd genomen. En daarom is elke twijfel de eerste schrede om aan dit gebied van hem te ontglippen. Elke twijfel bewijst eigen denken en gebruik van het verstand, dat God aan ieder mens gaf, omdat het gaat om een vrije wilsbeslissing in het aardse leven. Ieder mens moet voor zichzelf instaan en zijn verstand kan hem daarbij helpen, wanneer hij God wil bereiken en zijn taak op aarde wil vervullen. Maar de tegenstander van God verhindert deze vrije wilsbeslissing, doordat hij ze dwingen wil zich zijn gedachtenbrouwsels eigen te maken, die echter nooit tot God leiden.

En zolang dus de geestelijke dwang de mensen nog beheerst, zolang het hun nog verboden is zich kennis te verschaffen en vrij hun gedachtengoed te kiezen,

zolang zijn ze nog in de macht van de tegenstander, aan welke ze echter meteen ontsnappen wanneer ze de in hen bovenkomende twijfel onderzoeken en trachten juiste kennis te verwerven.

En dezen komt God tegemoet. Hij laat ze tevoren het onhoudbare en verkeerde duidelijk inzien en leidt hen dan ook naar de zuivere waarheid, die hun twijfel zal doen verdwijnen en die ze zonder bezwaar en overtuigd als waarheid aannemen. Want het verstand moet niet alleen in aards opzicht worden gebruikt. Het geestelijke te doorgronden en recht te zetten is eveneens een taak van het verstand, zodra de mens er ernstig naar streeft zich te voltooien, God te naderen en overeenkomstig Zijn wil te denken, te willen en te handelen.

Dan kan hij ervan overtuigd zijn dat God hem niet een prooi laat worden van de dwaling, omdat Hij zelf de eeuwige Waarheid is en Hij ook wil dat Zijn schepselen in de waarheid wandelen.

Amen

Voorbeelden van geestelijke dwang

BD.1375

8 april 1940

Menselijke bijzaken - Kerkbezoek

Alles wat op God wijst moet de mens resultaat opleveren, als hij het opvolgt of gebruikt.

Het moet naar God leiden, echter alleen onder de voorwaarde, dat het een levend navolgen is van al datgene wat wordt verlangd. Maar niet elke vorm leidt tot succes. De ene mens zal alleen gemakkelijker het doel bereiken, de andere moeilijker, en wel doordat de laatste zich een weg zal kiezen, die uitermate moeilijk begaanbaar is, terwijl de andere weg gemakkelijker is, maar eveneens een blijmoedig dienen van God kan zijn. Dus de mens onderwerpt zichzelf dus aan voorwaarden, die hem van God uit niet gesteld zijn. Het is leerzaam kennis te nemen van de afzonderlijke leren, die als menselijke bijkomstigheidsaan de leer van Christus werden toegevoegd. Het is ten eerste het verplicht gestelde kerkbezoek, dat niet altijd bevorderlijk is voor de geest, maar ook geestdodend kan werken. Het is een buitengewoon onjuiste mening, dat de mens zich daardoor meer op God richt. Het gevaar ligt veel meer voor de hand, dat, wat het diepste innerlijke beleven moet zijn, voor hem tot een mechanisch handelen wordt. De

mens die zich werkelijk inspant, zoekt God overal. Weliswaar zal het kerkbezoek hem niet schaden, maar hij kan het contact met God te allen tijde en overal vinden en heeft daartoe geen bijzondere plaats nodig. Het zou derhalve alleen nodig zijn, om het woord Gods te horen, als het anders voor de mens niet toegankelijk is gemaakt en dit vindt alleen de volledige goedkeuring van God, zolang juist alleen de overdracht van het goddelijke woord doel is van het kerkbezoek. Alle andere ceremoniële handelingen zijn min of meer door mensen eraan toegevoegde bijkomstigheden en motiveren nu het begrip godsdienst, ofschoon het dienen van God heel anders is op te vatten dan het bijwonen van zulke handelingen, die met de eigenlijke arbeid aan de ziel niets van doen hebben. Het is volkomen irrelevant en onbelangrijk, of en in hoeverre de mens zich voegt naar de bepalingen, die voorwaarde zijn om bij de rooms-katholieke kerk te horen. De kerk, die Jezus Christus op aarde heeft gesticht, heeft op zich niets met uiterlijkheden van doen. Ze kan wel, ondanks uiterlijkheden, in haar diepste grondbeginselen worden herkend en dus hoeven deze uiterlijkheden geen hindernissen te zijn, de echte leer van Christus te onderkennen en daarnaar te leven, maar omgekeerd horen deze uiterlijkheden er niet noodzakelijkerwijs bij om een ware christen te zijn naar Gods wil. Het is niet moeilijk in te zien, dat juist de vele vormen de mensen afstoten en Jezus Christus heeft zeker niet het binnengaan in de eeuwige gelukzaligheid afhankelijk gemaakt van het vervullen van die door de mensen uitgevaardigde geboden, zoals daar zijn: regelmatig kerkbezoek en het bijwonen van handelingen, die eveneens een door mensen in elkaar gezet theatraal spel vormen, zonder enige waarde en invloed op de ziel van de mens. De mensen moeten bedenken, dat de Heer op aarde een tegenstander was van uiterlijkheden; dat Hij niets heeft gedaan om Zijn woord doeltreffend te bekrachtigen, met uitzondering van wonderdaden, die Zijn goddelijkheid aan de mensen moesten bewijzen. Maar nooit heeft Hij iets volbracht, dat die handelingen nu zou kunnen rechtvaardigen of op één of andere manier motiveren. Integendeel, het zijn slechts door mensen ingevoerde formaliteiten, zonder enige diepere zin dan juist die, die de mensen eraan toeschreven. En dat kan nooit overeenstemmen met Gods wil, dus kan het ook nooit van de mensen worden gevraagd als bewijs van het naleven van de leer van Christus.

Amen

BD.1482

20 juni 1940

Vergeving van zonden - Onfeilbaarheid - Handelingen volgens een schema

De vermeende daad van de vergeving van zonden is alleen maar het zinnebeeld van datgene, wat de Heer op aarde heeft geleerd. Het is helemaal niet nodig aan een vorm te voldoen, want de vergeving van de zonden is alleen afhankelijk van in hoeverre de mens zich tegenover God schuldig voelt over zijn zonden en hij Hem dit in innig tweegesprek bekent en van Hem erbarmen en vergeving van zijn schuld afsmeekt. De vorm is weer alleen maar een gevaar voor de ziel, want er wordt een handeling werktuiglijk uitgevoerd, die veel te innerlijk is of zijn moet, om naar buiten toe herkenbaar gemaakt te mogen worden. Het openlijk bekennen van de zonden is een daad, die tot oppervlakkigheid kan leiden, doordat de mens zich als het ware aansluit bij een op een bepaalde tijd vastgestelde handeling, zonder innerlijk zo tegenover God te staan, dat het bekennen van zijn zondenschuld voor hem een behoefte is. Alles, wat u ter wille van uw zielenheil doet, moet levend zijn. En een dergelijke ceremonie kan gemakkelijk een dode handeling worden, want niet alle mensen zijn tegelijkertijd zo doordrongen van God, dat ze zich tegenover Hem blootgeven met al hun zwakheid en zondenschuld. Dit is echter voorwaarde voor de vergeving van de zonden en alle uiterlijke handelingen vormen slechts het zinnebeeld van datgene, wat overeenstemt met Gods wil, maar niet de vervulling van de goddelijke wil. Wanneer nu de geest uit God u wijst op het gevaar, waarin u zichzelf begeeft, dan moet u zich niet verzetten, maar uw hemelse Vader van harte dankbaar zijn, dat Hij u terecht wijst. Want u verspilt veel energie aan het nakomen van uiterlijke vormen, die u zou moeten richten op de innerlijke vooruitgang. Een innige gedachte in liefdevolle overgave, levert u een oneindig grotere mate van genade op, dan het ijverig naleven van de geboden van de kerk, die zonder Gods toestemming aan de mensen werden gegeven. De verdedigers van deze leren verschuilen zich weer achter een menselijk ontstane leer van de onfeilbaarheid van het hoofd van de kerk in geestelijke verordeningen. Alles, wat de mens wordt aangeboden van boven, is zuiverste waarheid. God maakt echter door Zijn toezendingen van boven alleen Zijn wil bekend, maar nooit zal Hij de mensen overreden of hen door dwangmaatregelen ertoe willen brengen Zijn wil op te volgen. Want dit is volkomen in strijd met de uit goddelijke liefde en wijsheid voortgekomen wet van het vrij worden van het wezen door eigen wil. Een van menselijke zijde uitgevaardigd gebod is een inbreuk op goddelijke verordeningen. Nooit ofte nimmer zullen zulke geboden door God worden goedgekeurd, die de mens gedwongen tot daden aanzetten, ofschoon de eigen wil officieel als voorwaarde wordt gesteld. Maar de wil van de mens laat zich niet volgens een schema tot werkzaamheid ontplooien, want dan is hij niet meer vrij, maar al gebonden door de wil van diegene, die door zulke geboden de mens bepaalde tijden voorschrijft, waarin de mens dus wordt gevraagd zijn plicht te vervullen. Het is een erg grote menselijke dwaling, die het ontspruitende plantje van het innerlijke verlangen naar God dreigt te verstikken, als niet het werkzaam zijn in liefde van een mens bijzonder actief wordt en nu de verlichting van de geest hem plotseling tot inzicht doet komen van de eigenlijke wil van God. Dan

pas zal hij zich vrij kunnen maken van een leer, die door menselijk toedoen al aanmerkelijk afwijkt van de leer, die Christus zelf op aarde aan de mensen heeft gegeven. De mens zal meestal trachten zijn plicht te vervullen en dat is het grootste gevaar voor de ziel.

Want ze streeft niet bewust naar volmaaktheid, omdat ze zich gelegen laat liggen aan de uitvoering van een plan dat haar in zekere zin wordt voorgelegd. En door de voorbereiding, die van menselijke zijde werd getroffen, verwaarloost ze haar eigen arbeid aan de ziel en is ze toch van mening, een leven te leiden dat God de Heer welgevallig is.

Amen

BD.2383a

25 juni 1942

De leer van de onfeilbaarheid van het hoofd van de kerk (1)

Iedere geloofsleer moet beproefd worden voordat zij aangenomen wordt. Dit verlangt God van u om de invloed van Zijn tegenstander te verzwakken, en uzelf zult dan ook herkennen wat zijn werkzaamheden zijn. Zijn streven is de goddelijke waarheid te vermengen met dwaling, maar de mens kan toch zeer wel deze dwaling herkennen, als hij serieus het hem aangeboden onderzoekt met het verlangen, alleen het goddelijke, het ware aan te nemen. De vijand bedient zich van de menselijke wil, dat wil zeggen: hij beïnvloedt de mensen aan de goddelijke leer eigenmachtig verdere leerstellingen toe te voegen en deze dan te verbreiden alsof ze door God waren gegeven. Mensenwerk is echter niet vrij van dwaling en zodoende werd ook de goddelijke leer misvormd en des te meer, naarmate de mensen minder zelf onderzoeken en nadenken. En weer is dit het werk van de tegenstander, dat het verboden is de menselijke leerstellingen te onderzoeken of er over na te denken. Dat dus van de mensen geëist wordt iedere geloofsleer onvoorwaardelijk aan te nemen en dat een beproeven daarvan als iets verkeerd wordt voorgesteld. En daardoor wordt de activiteit van de "leugenvorst" zeer begunstigd. God echter vraagt van de mensen een levend geloof, dat wil zeggen een geloof van het hart - een geloof, dat in volle overtuiging instemt met wat hem geleerd wordt. De mens, die daar ernstig over nadenkt, zal ook iedere goddelijke waarheid met volle overtuiging kunnen beamen. Het werk van de satan echter zal hij nooit kunnen aannemen. Hij zal het spoedig als mensenwerk herkennen en het zonder bezwaar prijsgeven, omdat hij inziet dat het waardeloos is. Onderzoek alles en behoud het goede.

En omdat het onderzoeken onherroepelijk tot gevolg moet hebben, dat elke dwaling herkend en afgewezen wordt, gelukte het de tegenstander het onderzoeken van geloofsstellingen te verbieden door het opstellen van een leer die het menselijke denken moest uitschakelen en deze leer heeft zeer kwalijke gevolgen opgeleverd.

Het is de leer van de onfeilbaarheid van het hoofd van de kerk die schijnbaar de mens van elke verantwoordelijkheid ontslaat. Die hem echter in de diepste geestelijke duisternis voert als ze aanvaard en als goddelijke waarheid beschouwd wordt. Want nu kon iedere onjuiste leer als goddelijke waarheid worden toegevoegd, zonder dat ze bekritiseerd of afgewezen mocht worden. En zodoende was voor iedere dwaling de deur geopend en was er voor de activiteiten van de vijand een veld ter beschikking gesteld waarop hij zijn zaad in overvloed kon uitstrooien.

(Onderbreking)

BD.2383b

25 juni 1942

De leer van de onfeilbaarheid van het hoofd van de kerk (2)

Wanneer van de mensen geëist wordt, de leer van de onfeilbaarheid van het hoofd van de kerk te geloven, dan betekent dat zoveel als dat nu zonder kritiek alle verdere leren of voorschriften aanvaard of aangenomen moet worden, die het hoofd van de kerk opstelt. En daardoor wordt het nadenken en beslissen van de mens, dat toch noodzakelijk is, daar hij eens ter verantwoording zal worden geroepen voor zijn houding tegenover God, uitgeschakeld. Ieder mens moet voor zichzelf verantwoording afleggen, dus moet hij ook zelf beslissen in volle vrijheid van wil.

Om echter een beslissing te kunnen nemen, moet hij kunnen onderzoeken en nadenken waarvoor hij kiezen moet.

Niet echter zo, dat een enkel mens een beslissing neemt en deze mens van vele duizenden mensen eist dat zij zich bij zijn beslissing neerleggen. En bovendien wordt deze eis ook nog in de vorm van een gebod - een leerstelling - gekleed, wat onherroepelijk het geval is, wanneer ieder kerkelijk gebod als in overeenstemming met de wil van God geaccepteerd moet worden, omdat hieraan de onfeilbaarheid van het hoofd van de kerk zogenaamd ten grondslag ligt. Deze leerstellingen worden dan zonder enig bezwaar aangenomen, zonder dat de mens

zich duidelijkheid verschaft over de zin en het doel ervan. Het gevolg ervan is, dat mechanische handelingen worden uitgevoerd, die met een vrije beslissing, met een diep geloof en met innige verbondenheid met God niets te maken hebben.

Er werd een godsdienst geconstrueerd, die in werkelijkheid geen godsdienst is. Er werden gebruiken ingesteld, die min of meer alleen maar vormen zijn.

De tegenstander is erin geslaagd, de mensen onder de dekmantel van vroomheid van de waarheid te vervreemden, hen te verhinderen om zelf na te denken en dus ook om een vrije beslissing te nemen. Want Gods tegenstander belemmert dit alles door de leer van de onfeilbaarheid. Want als deze leer voor de mens aannemelijk wordt gemaakt, dan behoeft hij ten aanzien hiervan dus zelf niet meer zijn houding te bepalen. Hij aanvaardt dan zonder te onderzoeken, hij hoeft dan zelf geen beslissing te nemen, want iemand anders heeft al voor hem beslist. Op die manier echter wordt de vrije wil niet gebruikt. In plaats daarvan moet de mens geloven wat hem als leerstuk wordt aangeboden, wil hij niet in conflict komen met deze ene, door de kerk als zo belangrijk voorgestelde geloofsleer, dat het hoofd van de kerk nooit kan dwalen of verkeerde maatregelen kan treffen als hij een uitspraak doet die de kerk betreft. Voor God is echter alleen de vrije wilsbeslissing van waarde, maar deze moet de mens zelf nemen. Hij moet dus over elk voor of tegen nadenken wat hem als geloofsleer wordt voorgelegd. Pas datgene, waar de mens in zijn hart van overtuigd is, kan geloof genoemd worden. Echter niet datgene, waar hij onder dwang voor uitkomt.

Want een door God gewilde geloofsleer zal iedere beproeving doorstaan en met des te meer overtuiging worden aangenomen, hoe grondiger de mens er zich mee bezighoudt.

Wat echter niet van God komt, zal geen enkele toetsing doorstaan en zal verworpen worden door ieder mens, die serieus alle moeite doet inzicht te verwerven.

Amen

Ceremonies en gebruiken

BD.2522

24 oktober 1942

Bij ceremoniële handelingen wordt de wil beoordeeld

God bedenkt de mensen overeenkomstig hun geloof.

Dit dient zo te worden opgevat, dat de mensen zich datgene tot geestelijk eigendom maken wat het geloof hun leert en dat ze dus ook aan alles voldoen wat door het geloof van hen wordt geëist. Bij deze vervulling beoordeelt God de wil van de mens, die dus goed is, want hij keert zich naar God toe.

De mens wil dat doen wat God welgevallig is, wat het geloof hem leert. En als deze op God gerichte wil zijn denken en handelen bepaalt, is dat ook God welgevallig, hoewel de mens niet in de waarheid leeft, hij dus in een onjuist geloof werd onderwezen. Daarom zullen ook die mensen zalig worden, bij welke het juiste geloof ontbreekt, als ze maar een voor God juiste levenswandel nastreven en steeds dat doen wat hun voor God juist lijkt. Er wordt hun wel steeds de mogelijkheid gegeven het ware geloof aan te nemen, de zuivere waarheid wordt hun bijgebracht. Maar denkt hij deze niet aan te kunnen nemen omdat hij gelooft zelf in de waarheid te staan, dan zal hij toch een juiste, God welgevallige levenswandel leiden. En God zal deze erkennen, omdat de mens het goede wil, omdat hij de wil van God wil vervullen. En zo wordt ook elke handeling die hij verricht beoordeeld overeenkomstig zijn wil.

En elke ceremonie die op zich helemaal geen waarde heeft, wordt door de wil God daarmee te dienen, tot een God welgevallige handeling. Dus kan de goede mens door zo'n handeling het welgevallen van God verwerven, zodra hij ze tot eer van God verricht, zodra hij gelooft God daarmee te dienen, ofschoon de handeling op zich geen diepere betekenis heeft. Anderzijds echter is een bepaalde ceremoniële handeling zonder waarde, wanneer er niet de op God gerichte wil aan ten grondslag ligt. En evenzo kan een mens zonder zo'n ceremonie met zijn gehele wil op God aansturen en wordt deze wil door God net zo hoog gewaardeerd. De mens die alle uiterlijkheden buiten beschouwing laat, maar bewust God wil dienen, kan zelfs veel dichter bij God staan. Maar zoals het geloof van de mens is, zo zal ook het werkzaam zijn van God bij hem zichtbaar worden, omdat God het geloof van de mens niet te schande laat worden, zolang dit zich niet tegen God keert. Het is echter onjuist om aan te nemen dat alleen **die** mens naar Gods welgevallen leeft, die alle uiterlijkheden strikt vervult. Niets wat naar buiten toe zichtbaar is, geeft de doorslag voor de werkelijke waarde voor God, alleen maar de wil, die God beoordeelt, ongeacht of de mens de handelingen verricht die door het geloof van hem worden gevraagd.

Amen

BD.3139

30 mei 1944

Ceremonies en uiterlijkheden werken belemmerend

Het is alleen maar een geestelijke ontwikkelingsgang wanneer de ziel van de mens zich met haar geest verenigt. En daarom hoeft dit proces op geen enkele manier uiterlijk gekenmerkt te worden door gebaren of ceremoniële handelingen. Zodra de ziel de aaneensluiting zoekt met het geestelijke rijk, zodra ze zich verbindt met God in het gebed of ze tracht met de lichtwezens in contact te treden door gedachten die ze in het geestelijke rijk zendt, maakt ze zich los uit de aardse omgeving. Ze schenkt het lichaam geen aandacht meer en maakt zich dus vrij van al het aardse, omdat dit belemmerend werkt bij een innige verbinding. En zo moet ook elke uiterlijke handeling, elke ceremonie als een belemmering worden beschouwd die afbreuk doet aan de innige verbinding met God of de geestelijke wereld. Want zodra ze zuiver mechanisch wordt verricht, is ze zonder enige waarde en onnodig. Is echter de gedachte van de mens erbij, dan verliest de geestelijke verbinding aan diepte. De wil mag daarbij goed zijn, maar de mens zelf vermindert de toevoer van kracht die voor hem uit deze verbinding voortvloeit. Iets geestelijks verdraagt geen aardse remmingen, dat wil zeggen: de geestelijke uitwerkingen zijn daarmee in overeenstemming. De mens hoeft nooit naar buiten toe kenbaar te maken dat hij de geestelijke verbinding tot stand brengt. Het is voldoende dat de medemens op de hoogte is van zijn streven en hem tracht na te volgen, weer op zodanige wijze, dat hij zich in alle stilte naar binnen keert en met God of de geestelijke wezens samenspraak houdt. Want hij moet weten dat de geestelijke wereld alleen in geestelijke handelingen genoegens scheidt. Dat zelfs de lichamelijke ceremonie van het op de knieën vallen, voor de geestelijke wereld zonder betekenis is, omdat niet het teken van de deemoed voor God, veeleer de deemoed zelf Zijn welgevallen heeft en de mens ook Zijn genade oplevert. Maar God heeft geen uiterlijk bewijs nodig. Veeleer ziet Hij in het hart en heel vaak laten de uiterlijke handelingen het innerlijke leven ontbreken. De mensen zelf nemen echter vaak genoegens met deze ceremonies en hebben deze alleen maar voor de medemensen voltrokken, wat de ziel geen enkel voordeel oplevert. En daarom moet de mens steeds zijn best doen zich totaal los te maken van aardse gebruiken en vormen. Hij moet elke vrije minuut benutten om het innige contact met de geestelijke wereld tot stand te brengen. Hij moet de aardse wereld buiten beschouwing laten en er niets van meenemen naar de overkant. Integendeel, alleen de ziel moet in het geestelijke rijk zweven, opdat haar door deze vereniging te allen tijde goddelijke genadegave kan toestromen.

Amen

BD.7246

5 januari 1959

Gebruiken en woorden die men zich heeft aangewend

Woorden noch uiterlijke vormen volstaan om uw wezen te veranderen, wanneer niet het hart de woorden het leven geeft of bij uw handelen betrokken is. Er zijn u mensen veel voorschriften gegeven en u tracht steeds alleen deze voorschriften en gestelde eisen na te komen, helemaal zonder er bij na te denken of u er met uw hele hart bij bent, of dat het slechts lege vormen zijn, die u vervult door handelingen, waar tegenover elke eigen instelling ontbreekt. Maar zulke "vervullingen" van eisen zullen u geen zegen opleveren, ze zullen u geen stap verder omhoog brengen. Ze zullen steeds alleen maar nietszeggende handelingen of lege woorden blijven die net zo goed niet uitgevoerd of uitgesproken konden zijn. En u zou u daarom meer rekenschap moeten geven van uw denken, spreken en doen. U zou uzelf moeten gadeslaan en zelfkritiek moeten uitoefenen, opdat uw hele wezen niet tot een vast patroon wordt en uw aardse leven nutteloos blijft. Zoek voor alles de waarheid.

En wat het ook mag zijn, denk erover na en stel u er dan bewust op in. Of u nu spreekt of handelt, het zal dan altijd overeenstemmen met uw meest innerlijke gevoel. Het hart zal erbij betrokken zijn en daardoor zal alles pas levend worden. En dan zult u ook zeker het valse onderkennen dat op u toekomt of dat u wordt voorgelegd. En dan pas zult u bewust positie kiezen, het valse afwijzen, het juiste aannemen en er naar handelen. Maar welk nut hebben woorden of handelingen voor u, die u alleen maar spreekt of uitvoert omdat anderen dat verlangen, zonder dat het u duidelijk is, wat u eigenlijk spreekt of doet. U zult u toch wel kunnen indenken dat God u niet naar datgene kan beoordelen waaraan uw hart niet deelneemt, dat Hij u geen verdienste kan aanrekenen voor iets wat u plichtmatig uitvoert, zonder u bewust te zijn van wat u doet. U kunt door uw opvoeding aan zulke handelingen gewend zijn. U kunt zijn opgevoed om woorden na te zeggen en hoeft daar met geen enkele gedachte bij betrokken te zijn.

Hoe zou God u wel moeten beoordelen, afgaande op zulke woorden of daden? Pas wanneer u zelf daar een standpunt over hebt ingenomen, worden uw spreken en handelen op waarde geschat. Maar u zult u ook voor zulke daden of woorden moeten verantwoorden, omdat u uw levenskracht misbruikte en lichtvaardig de tijd doorbracht die u alleen gegeven is opdat uw ziel rijp zal worden. En zo zal het u duidelijk moeten zijn, dat u alles aan een onderzoek zult moeten onderwerpen wat u van buitenaf wordt verteld. Dat u zich niet slechts clichématig

vasthoudt aan de gebruiken uit vroege kindertijd en dus deze mee overneemt naar uw volwassenheid, integendeel, dat u over alles zult moeten nadenken, zodra u daar verstandelijk toe in staat bent, wat echter niet wil zeggen dat uw verstand alleen voldoende is om over waarheid of onwaarheid te beslissen.

Maar u zou eens moeten nadenken over de waarde van datgene wat zich als aanwensel in u heeft vastgezet en zelf nu eerst een standpunt daarover innemen. U moet geen genoegen nemen met lege woorden of dode handelingen, die pas levend worden wanneer het hart erbij betrokken is. Dan pas leeft u uw leven bewust. Dan pas zullen uit een vraag steeds nieuwe vragen voortkomen. Dan pas zal het weten dat u ook mechanisch tot u nam, levend worden, en dan pas kunt u van een vooruitgang spreken, zodra u van goede wil bent.

U zult u zelf het leven moeten bezorgen. Het hart moet overal aan deelhebben en elke vorm of alle dode woorden zult u moeten verafschuwen.

Dan zal uw leven geen mislukking zijn. Dan zult u op het eind succes boeken. U zult helemaal rijp geworden zijn en uw ziel zal winst hebben behaald voor de eeuwigheid.

Amen

Vormgeloof - Vormchristenen

BD.2254

9 maart 1942

Traditioneel geloof - Gehoorzaamheid - Vrije beslissing

Een duidelijke beoordeling van datgene wat waarheid is en wat dwaling, zal alleen mogelijk zijn voor de mens die de vaste wil heeft juiste kennis te hebben. Maar deze wil ontbreekt meestal bij diegenen wier geloof al in een bepaalde vorm werd gedrongen, die dus geen eigen verworven geloof hebben, maar alleen een traditioneel overgenomen geloof het hunne noemen. Ze zijn met een zekere gehoorzaamheid grootgebracht, die God hun ook aanrekent als deugd. Ze geloven immers daardoor ook naar Zijn welgevallen te leven. Toch mist de mens iets belangrijks: de vrije wilsbeslissing, dat wil zeggen: het inzicht dat de vrije wil aanleiding geeft datgene aan te nemen of af te wijzen, wat hem traditioneel werd overgeleverd. De gehoorzaamheid is hem door opvoeding zo aangeleerd, dat hij het niet eerst in overweging neemt zelf in gedachten een standpunt in te nemen tegenover de leren die hem werden aangeboden. Hij voelt zich noch gerechtigd,

noch in staat te onderzoeken en te oordelen. Veeleer neemt hij alles zonder tegenspraak aan wat door leerkrachten aan hem wordt doorgegeven, omdat hij bij dezen alleen waarheid veronderstelt. Menselijke fouten en onvolkomenheden schakelt hij helemaal uit en zonder twijfel erkent hij de leraren als bevoegd en onfeilbaar. Zelf maakt hij ook geen gebruik van de gaven waarmee God hem heeft uitgerust: het verstand en het vermogen te oordelen, waarmee de mens bevoorrecht is tegenover het dier en wat hij vervolgens dus ook moet gebruiken. Bijgevolg kan hij ook geen geestelijke vooruitgang boeken, want daar is absoluut voor vereist dat hij zelf met zijn gedachten actief is, dat hij dus zijn verstand en zijn vrije wil gebruikt om tot inzicht te komen. Maar hij wordt daarbij gehinderd, of hij laat zich hinderen, door bestaande geloofsleren, die een gebruik van het verstand of van de vrije wil overbodig maken. Die dus zonder nadenken moeten worden aangenomen, wat echter nooit een levend geloof tot gevolg kan hebben. Dit is een misstand die voor de positieve geestelijke ontwikkeling belemmerend werkt, want zulke leren zijn niet geschikt om de liefde tot God te laten ontbranden, om dus het nader tot God komen te bewerkstelligen. Ieder denkend mens zal het als geestelijke vrijheid ervaren wanneer hij zich zelf grondig kan bezighouden met zijn gedachten, wanneer hij niet wordt gedwongen zich in het denken van andere mensen in te leven.

Evenzo moet hij ook het recht hebben om dat wat hem als waarheid wordt aangeboden, zelf te overdenken en daar een standpunt tegenover in te nemen. Want dan pas is zijn vrije wil actief en beslist de mens. Maar tevoren kan er niet van een eigen beslissing worden gesproken en dat is een tekortkoming die de positieve ontwikkeling van de ziel buitengewoon benadeelt, om welke reden daar ook onvermoeibaar tegen wordt gestreden door de dragers van de waarheid en de wezens die licht brengen.

Amen

BD.3529

30 augustus 1945

Vormgeloof - Overtuigd geloof

In tijden van de grootste nood wordt de geestelijke toestand van de afzonderlijke mens duidelijk, in zoverre, dat het geloof of wordt versterkt, of geheel verloren gaat, als het tevoren alleen een vormgeloof was dat de mensen nog niet kon overtuigen. Velen vallen van hun geloof af. Hun blik is nog te zeer op het aardse gericht en ze kunnen het wereldgebeuren en hun eigen lot niet in overeenstemming brengen met de eeuwige Godheid, van wie ze wegens hun

onwetendheid voor zichzelf alleen een gelukkig aards bestaan verwachten. Ze willen alleen een God erkennen die hun alle aangename zaken van het leven schenkt. Maar dat ze voor zichzelf het welzijn op aarde verspelen door hun levenswandel, door hun afstand tot God, is voor hen onbegrijpelijk. Hoe erger nu de nood op hen afkomt, des te meer verwijderen ze zich van Hem. Ze wijzen Hem af, schikken zich niet in hun lot, maar morren en klagen en trachten voor zichzelf de noodtoestand te beperken door onrechtvaardige handelingen en een liefdeloos gedrag tegenover de naasten. Hun geloof in God was slechts een vormgeloof dat niet stand hield bij een ernstige beproeving, maar dat ook zonder waarde was en eerst tot een overtuigd geloof moet worden. Er zijn maar weinig mensen die zich in tijden van nood dichter bij God aansluiten, daar ze vast in Hem geloven en zich niet van dit geloof laten afbrengen. Ze zien het leed aan voor wat het is, als een middel waardoor God de Hem afvallige mensen wil winnen. Ze vragen God onophoudelijk om kracht en zijn nu ook in staat het leed te verdragen. Het geloof geeft hun deze kracht en God verlaat de zijnen niet, dat wil zeggen: die in Hem geloven en in elke nood hun toevlucht nemen tot Hem. Maar de toestand van de ongelovigen is zonder hoop, zolang ze alleen maar aandacht schenken aan het aardse gebeuren en niet nadenken over de zin en het doel ervan. Maar er moet een opheldering plaatsvinden, want het vormgeloof is geen geloof zoals God het vraagt. Het is schools overgebracht op de mensen en bij hen zelf nog niet levend geworden. Het is een dood geloof dat de ziel niet vooruit helpt in haar ontwikkeling en daarom een sterke beproeving nodig heeft, opdat de mens hierdoor zijn denken en zijn instelling tegenover God inziet. Wie Hem afwijst, onder de indruk van de nood en het aardse gebeuren, onder de indruk van het eigen lot, zal door grotere beproevingen heen moet gaan om het geloof alsnog te verkrijgen, of hij zal verloren gaan en op het einde bij diegenen horen, die veroordeeld zijn, die tot de tegenstanders van God behoren en daarom de gerechte straf ontvangen, die weer de gang door de nieuwe schepping moeten afleggen ten behoeve van hun verlossing. De gelovigen zullen eveneens aan zware beproevingen zijn blootgesteld, maar een overtuigd geloof laat zich niet zo gemakkelijk aan het wankelen brengen, en God staat diegenen bij, die Hem trouw zijn, die alle beproevingen doorstaan en zich des te inniger bij God aansluiten, omdat ze vast in Hem en Zijn liefde, almacht en wijsheid geloven. En voor dit vaste geloof zullen ze beloond worden op de dag van het oordeel, wanneer God zelf ze binnenleidt in het paradijs, waar een einde komt aan alle nood en ze in de tegenwoordigheid van God bovenmate gelukkig zijn.

Amen

BD.6309

11 juli 1955

Het niet benutten van het leven - Kerkelijke christenen

Er moet rechtstreeks op de mensen worden ingewerkt, want aan het lot dat de medemensen overkomt, schenken ze geen aandacht en ze blijven er ongevoelig voor. Ze trekken dus ook geen conclusies die hen op hun levensweg gunstig zouden kunnen beïnvloeden. De onverschilligheid van de mensen is veel erger dan een bot afwijzen. Want zoiets komt voort uit onwetendheid en kan altijd nog een verandering van gezindheid tot gevolg hebben, terwijl op een onverschillig mens nergens greep is te krijgen en die daarom reddeloos verloren gaat, wanneer hij niet kan worden wakker geschud uit zijn onverschilligheid, wat steeds een in het nauw brengen van zijn eigen leven vergt. Ondanks een kerkelijk geloof en een schijnbaar religieus leven kunnen de mensen zich in een geestelijke leegte bevinden, omdat hun ziel er op geen enkele manier aan deelneemt, omdat slechts puur mechanisch eisen worden vervuld en een geestelijke instelling daarvoor totaal ontbreekt. Deze mensen zullen uiterlijk tot de "rechtvaardigen" worden gerekend, tot de "gelovigen".

Maar het zijn steeds slechts kerkelijke christenen, bij wie hun christenzijn een wereldlijke aangelegenheid is, net als al het andere.

Dezen op de hoogte te brengen dat hun de geest ontbreekt, zou zonder resultaat zijn, want ze hebben van zichzelf een te hoge dunk en nemen zulke onderrichtingen niet aan, zich steeds beroepend op de vervulling van datgene wat door de kerk van hen wordt geëist.

En toch is hun leven nutteloos wanneer het geen blijk geeft van liefde.

En deze mensen moeten vaak hard worden aangepakt opdat ze ontwaken uit hun zielslaap, opdat ze zich bezinnen en zich afvragen wat wel de reden van zulke slagen van het noodlot zou mogen zijn.

Ze moeten zelf worden getroffen, pas dan is het mogelijk dat ze zich serieus met geestelijke vragen bezighouden en dan zijn de slagen van het noodlot zegenrijk geweest. Zodra de mens gewillig is in liefde te leven, zal hem ook het lot van de medemens beroeren en dan kan hij geestelijk voordeel halen uit alles wat hij om zich heen meemaakt.

Maar de mensen hebben een verhard gemoed, de liefde is bekoeld.

En al is het ongeluk nog zo groot, het brengt geen warm gevoel in de medemens teweeg en nog veel minder zet het hem aan tot nadenken over de reden, of tot verandering van zijn levenswandel. De mensen verkeren in gevaar wegens hun

onverschilligheid, want alle hulpmiddelen blijven zonder gevolg zolang die op hen geen indruk maken. En daarom moeten er steeds zwaardere slagen over de mensen komen en de nood zal niet minder worden omdat alleen die als oproep tot ontwaken kan worden gehoord en een verandering van de gezindheid tot stand kan brengen.

Want alles wordt nog geprobeerd wat zou kunnen dienen om die zielen te redden.

Amen

BD.7690

3 september 1960

Bestemd voor vormchristenen

Er is voor u mensen maar één mogelijkheid om de voltooiing van uw ziel op aarde te bereiken: u moet in liefde leven. Steeds weer zeg Ik u, dat u alleen door de liefde zalig kunt worden. Steeds weer moet Ik u mijn geboden van liefde als het meest noodzakelijke voorhouden, omdat er geen vervanging is voor een leven in liefde, omdat niets u kan helpen zalig te worden als u mijn geboden van liefde niet vervult.

Daarom kunt u doen wat u wilt. U kunt overijverig geboden nakomen die u door mensen gegeven zijn. U kunt alle regels in acht nemen die u als nodig worden voorgelaten. Maar u zult geen stap verder komen in uw geestelijke ontwikkeling, zolang u de liefde buiten beschouwing laat. Overweeg daarom goed als u iets onderneemt of u door de liefde in u daartoe wordt gedreven, of dat u alleen geboden nakomt die u van menselijke zijde gegeven werden en die op geen enkele manier iets met liefdewerk te maken hebben.

Steeds moet u er over nadenken wat de aanleiding is van uw denken en handelen en niets moet u als belangrijk aanvaarden, waar de liefde aan ontbreekt. Juist de mensen, die zich confessioneel gebonden voelen, zijn lauw in het vervullen van mijn geboden van liefde.

Zij richten hun aandacht alleen op traditionele gebruiken. Zij vervullen "plichten" die hun als belangrijk voorgesteld worden, maar daardoor vergroten ze in geen geval de rijpheid van hun ziel. En ze zouden toch moeten weten dat ze alleen op de aarde vertoeven, opdat hun zielen tot rijpheid komen. Steeds weer leg Ik er de nadruk op, dat daar beslist een leven in liefde voor nodig is, dat niets het onbaatzuchtige werken in liefde vervangen kan. En al zijn ze nog zo ijverig in het

vervullen van door mensen uitgevaardigde geboden, ze zullen niet het geringste succes voor hun zielen kunnen boeken.

Daarom is alles waardeloos wat u mensen verricht als de liefde daarbij niet bepalend is. En als u zegt: "Alles ter ere Gods", hoe kunt u Mij eren als u Mij niet liefhebt? En hoe kunt u Mij liefhebben als u geen acht slaat op de nood van uw naaste, die toch uw broeder is? Hoe kunt u God liefhebben als de barmhartige naastenliefde u ontbreekt, die het enige bewijs is dat u Mij liefhebt? U leeft verkeerd als u zich gebonden voelt aan confessionele gebruiken en zeden, aan ceremonies en plichtsvervullingen. U verspilt levenskracht, die u door Mij geschonken is opdat u op aarde geestelijke kracht verwerft, en deze kan alleen door werken in liefde verworven worden.

Mensen, neem het aardse leven serieus. Leef niet onverschillig zo verder, dat u er niet eenmaal over nadenkt of uw God en Vader wel genoeg kan nemen met wat u alleen aan uiterlijkheden volbrengt.

Denk er over na, wat Ik zelf van u zou verlangen als Ik weer als mens onder u zou vertoeven, als Ik weer als mens over uw aarde zou gaan.

Geloof u dat Ik er vreugde aan zou beleven als u mensen vanuit een dood geloof leeft? Dat u alleen mechanisch dingen doet die in mijn ogen nooit waarde kunnen hebben? Hoe stelt u mensen zich uw God en Vader voor? Hoe kunt u mensen met mijn wijsheid verenigen wat u hebt opgebouwd, wat u zich voorstelt als kerk van Christus? Hoe zou Ik welgevallen kunnen hebben aan zeden en gebruiken, aan handelingen die u worden voorgesteld als "Mijn wil"? Ik kan en zal Mij alleen verheugen over hen die werken van liefde verrichten.

Ik zal steeds alleen dat waarderen waarvan liefde de beweegreden is, en de zielen zullen alleen dan tot rijpheid kunnen komen, als de mens zich omvormt tot liefde. Als hij de eigenliefde bestrijdt en zich wijdt aan onbaatzuchtige naastenliefde.

Want het is de liefde die u ontbreekt en die u zich weer eigen moet maken zolang u op aarde bent.

U moet een leven in liefde leiden, anders is uw aardse leven tevergeefs en bereikt u nooit uw doel.

Amen

BD.2300

12 april 1942

Levend geloof

Het is het levende geloof waaraan het de mens ontbreekt, maar dat het belangrijkste is. Want zonder het levende geloof brengt de mens de verbinding met God niet tot stand. Om te streven bij God te komen en het verlangen te hebben naar de aaneensluiting met Hem, moet Hij eerst in het hart worden aanvaard. Hij moet als aanwezig worden gevoeld, dus moet de mens van Hem geloven dat Hij bestaat en in nauwste samenhang staat met Zijn schepselen. Pas dit levende geloof heeft het bewuste streven om bij Hem te zijn tot gevolg. En dus is het geloof onvoorwaardelijk nodig. En het kan nooit meer worden vervangen, want zonder het geloof is het gebed tot God om kracht en genade ongegrond. Wie God niet onderkent, roept Hem niet aan. Maar het aanroepen van God om kracht is niet te omzeilen, omdat de mens alleen te weinig kracht heeft om zich positief te ontwikkelen, wat echter het doel is van het leven op aarde. Levend geloven wil zeggen, met volle overtuiging kunnen opkomen voor iets wat niet bewezen kan worden en dan ook naar deze overtuiging te leven, dat wil zeggen: ze om te zetten in daden. Maar meestal hebben de mensen slechts een dood geloof, dus ze beamen alleen met de mond en stemmen met alles in wat van hen gevraagd wordt te geloven, maar zodra ze in overeenstemming met het geloof moeten leven, brengen ze daar de kracht niet voor op, omdat ze niet in staat zijn te bidden, dus hulp te vragen. En denken ze daar nu ernstig over na, dan wordt het hun duidelijk dat hun innerlijk, hun hart, er zich helemaal niet bevestigend tegenover instelt, dat ze dus helemaal geen levend geloof hebben. Maar zonder dit geloof faalt de mens in het leven, want nu mist hij elke basis. Hij kan ook niet de zin en de bedoeling van de schepping begrijpen, want alles wat met God verband houdt, is niet te bewijzen. Integendeel, het moet worden geloofd, dat wil zeggen met het hart aanvaard, en het ontbreekt de mensheid aan dit levende geloof.

Ze neemt wel het woord “Godheid” in de mond en belijdt haar zogenaamd, maar ze beaamt eigenlijk alleen het aanwezig zijn van een Schepper, daar de schepping zoiets vereist. Maar de samenhang van alle dingen onderkent ze niet en daarom ook niet de verhouding van de mens tot de Schepper. Maar de juiste verhouding van de mens tot de Schepper kan pas tot stand worden gebracht, wanneer de mens overtuigd is van een Wezen dat zich in liefde naar hem over buigt. Want nu probeert hij deze liefde voor zich te winnen door gebed en overgave aan zijn Schepper. Maar het gebed stelt het geloof aan een Macht voorop, die alles kan wat ze wil en alles wil wat goed is.

Dus moet het Wezen almachtig en liefdevol zijn.

Het geloof in een zo volmaakt Wezen kan pas levend worden genoemd. Want dit geloof zet pas aan tot werkzaam zijn. De mens streeft eveneens naar volmaaktheid, omdat hij het verlangen heeft dichter bij de eeuwige Godheid te komen, die hij onderkent, maar dit vraagt om een actief worden van de wil. Maar waar het levende geloof ontbreekt, daar blijft ook de wil passief, of hij heeft zich een verkeerd doel gesteld. Hij streeft naar de wereld, en de mens brengt geen verbinding tot stand met het Wezen dat hem heeft geschapen. Het ontbrekende geloof is bijgevolg de aanleiding voor de meest verschillende geloofsrichtingen, die hierop neerkomen, de onafhankelijkheid van de mens van de Macht die hem geschapen heeft aan te leren, en die daarom de dood van een levend geloof genoemd kunnen worden. Want de zin en het doel van het aardse leven is het bewust aansturen op de eeuwige Godheid. Het verlangen naar aaneensluiting, wat echter een levend geloof vooropstelt, een geloof dat een aangelegenheid is van het hart, maar dat nooit door middel van het verstand kan worden verkregen. God kan alleen gevoeld worden en zodra het hart positief tegenover Hem staat, is ook het geloof levend. Want nu brengt de mens in overeenstemming met dit gevoel ook de juiste verhouding tot God tot stand. En een bewust streven naar volmaaktheid is het gevolg van deze juiste instelling tegenover God. Wie echter door middel van zijn verstand tracht God te doorgronden, staat buiten het geloof, ofschoon hij tracht zichzelf door woorden als gelovig voor te stellen. Het levende geloof spoort aan te werken aan de omvorming van de ziel, terwijl het vormgeloof zoiets doet ontbreken en juist daarom niet levend kan worden genoemd, want alles wat leeft moet werkzaam zijn of tot voortdurende werkzaamheid worden aangespoord.

Amen

BD.6427

16 december 1955

Levend geloof in Jezus Christus

U zult u nooit los kunnen maken van uw tegenstander wanneer u Jezus Christus niet aanroept opdat Hij u zal bijstaan in de strijd tegen hem. U zult dus door het aanroepen Hem en Zijn verlossingswerk moeten erkennen en dus zult u ook moeten geloven dat Ik zelf Me in de mens Jezus heb belichaamd. U zult moeten geloven aan mijn menswording in Jezus.

En dit geloof moet een levend geloof zijn, dat weer alleen door de liefde tot leven werd gewekt. U zult dus alleen verlost kunnen worden door de liefde, want zonder liefde gelooft u niet, zelfs al wilt u met woorden een geloof in Jezus Christus betuigen. Wie zonder liefde voortgaat, heeft niet de wil om tegen de tegenstander te strijden, daar hij dezelfde aard heeft als hij. Maar de mens kan een zwakke wil hebben en deze zwakke wil verhindert hem liefde te beoefenen en zich los te maken van de tegenstander.

Desondanks moet deze mens op de hoogte zijn van de Verlosser Jezus Christus en hij moet Hem aanroepen om versterking van zijn wil. Hij moet alleen vooreerst weten dat hij bij Jezus Christus altijd hulp krijgt.

Roept hij Hem aan, dan zal zijn wil ook spoedig een versterking ervaren en hij zal nu steeds meer overgaan in een leven in liefde en dan zal zijn geloof aan de goddelijkheid van de mens Jezus, aan zijn verlossingswerk en aan zijn eigen mogelijkheid om verlost te worden, levend worden. En dan zal hij Mij en mijn naam belijden met de overtuiging die juist alleen een levend geloof kan schenken.

Daarom is het noodzakelijk van Jezus Christus op de hoogte te zijn, ook wanneer het in het begin slechts een weten is over de aardse gebeurtenis, over het leven van een mens die uit innerlijke overtuiging zijn leven liet.

De gedachte aan deze Mens kan al de eerste stap zijn naar een verbinding met Hem, die voor hem eens de poort opent naar de gelukzaligheid.

Want zodra hij zich in gedachten met Diens aardse levensweg bezighoudt en van goede wil is, laten deze gedachten hem niet meer los.

Want het is Jezus Christus zelf die hem nu aan zich tracht te binden. Ik ken elke gedachte van de mens en Ik kan zelf nader tot hem komen in Jezus, wanneer hij nog geen nauwe band heeft aangeknoopt met Mij als zijn God en Vader van eeuwigheid. Maar door de mens Jezus is het aanknopen van deze band mogelijk, om welke reden er ook zuiver historisch van Hem melding gemaakt moet worden. Dan pas kan er van Mij uit door middel van gedachten nog invloed worden uitgeoefend, dat hij de motivatie tracht te vinden voor de levenswandel en het handelen van de mens Jezus.

En dan kan hij ook tot het resultaat komen dat er een “geestelijke reden” aan Zijn leven en sterven ten grondslag lag. En dan pas is het mogelijk hem te winnen, want nu is hij ook niet meer ontoegankelijk voor de leringen, als ze hem naar waarheid worden overgebracht. Maar wie helemaal wil bestrijden dat de mens Jezus op aarde is geweest, die kan moeilijk nog op aarde tot inzicht komen,

omdat het hem nooit mogelijk zal zijn, zijn wil de juiste richting te geven, die zich nog geheel en al in de macht van de tegenstander bevindt. En deze zal ook nooit voor zichzelf het weten **willen** verschaffen, daar hem anders ook op de een of andere manier de kennis over de weg op aarde van Jezus zou toekomen.

Want Ik heb waarlijk mogelijkheden genoeg, wanneer de mens ook maar iets daarover te weten tracht te komen. Maar steeds is het zegenrijk, wanneer mijn woord verkondigd wordt als Jezus' leer van de liefde, wanneer Hij zelf bekend wordt gemaakt over de hele wereld, zodat ieder mens, als hij zoiets aanvaardt, de mogelijkheid heeft over de waarheid na te denken, over het historische feit en over Zijn missie. Ieder mens die wil, kan ook tot geloof komen. En het verstandsgeloof van ieder mens kan ook een levend geloof worden. Doch pas het levende geloof levert u mensen de verlossing op van zonde en dood.

Het levende geloof aan Mij in Jezus Christus en aan mijn verlossingswerk opent voor u de poorten naar het rijk van licht en gelukzaligheid en dit levende geloof zult u allen moeten trachten te verkrijgen, opdat u mijn rijk zult kunnen binnengaan, naar het eeuwige leven.

Amen

BD.7266

26 januari 1959

Kenmerk van de levende christen

Zolang mijn geest nog niet in u werkzaam is, zo lang bent u alleen meelopers of vormchristenen. Want het werkzaam zijn van mijn geest is het kenmerk van de kerk die Ik zelf op aarde heb gesticht. U behoort pas dan tot deze door Mij gestichte kerk, wanneer mijn geest zich in u kan uiten, dat u zijn aanspreken verneemt, dat u dus tot leven bent gewekt, wat het werkzaam zijn van mijn geest bij en in u bewijst. En het teken van het werken van mijn geest is, dat u levend bent. Dat u ware christenen van de daad bent geworden, dus ook echte doeners, niet alleen toehoorders van mijn woord. Een dode christen heeft deze symptomen niet. Hij leeft gewoon voort, hij zal nauwelijks over Jezus Christus en Zijn verlossingswerk spreken. Hij zal zich ook niet inspannen om een leven in daden te leiden. Toch noemt hij zich christen, omdat hij nog niet heeft begrepen wat Ik daaronder versta. Een christen is een ware navolger van Jezus, een mens die zijn best doet net als Hij zijn aardse bestaan te leiden dat in onophoudelijke werken van liefde bestond en in een innige band met Zijn Vader die in Hem was. Deze innige band met Mij in Jezus Christus moet als eerste tot stand worden gebracht,

wil mijn geest nu ook werkzaam kunnen worden, wil hij zich kunnen uiten, doordat hij op al het denken, willen en handelen nu invloed krijgt. Dan zal de mens door mijn geest geleid zijn, want door de geest uit Ik Mezelf en maak Ik de mens mijn wil bekend. De mens moet dus naast het aardse leven een tweede leven leiden. Hij moet geestelijk streven, waar een vormchristen geen tijd voor blijft, omdat hij door de wereld gevangen is die hem niet vrijlaat. De christen van de daad leeft zijn aardse leven ernaast, en het geestelijke leven vult zijn leven. Want de geest uit Mij, die hem nooit zal laten rusten, is zijn drijfveer. En zo is dus elke geestelijke gedachte, elke band met Mij, elke drang om een goede daad te verrichten, elk dieper begrijpen van geestelijk weten en steeds nieuw verlangen daarnaar, alles als het werkzaam zijn van de geest te beschouwen. En dit alles kenmerkt ook een levende christen, terwijl het de vormchristen hieraan volledig ontbreekt. Want deze overdenkt niet zozeer het leven van zijn ziel als het leven van zijn lichaam. En geestelijke banden zijn hem vreemd, omdat ze lastig voor hem zijn en hij ze daarom ontwijkt. En daarom is hij een dode christen, die niet zal kunnen bewijzen dat hij leeft wanneer hij voor deze proef wordt geplaatst. Want de mens is niet straffeloos een dode christen en eenmaal zal het blijken, hoe diep hij zich nog in het graf bevindt, hoe verduisterd zijn geest is en hoe ver hij zelf er nog van verwijderd is een ware navolger van Jezus Christus te zijn. En daarom hebben maar weinig mensen het recht zich christen te noemen. Want de meeste zijn het niet. Ook niet wanneer ze bij kerkelijke organisaties horen, maar deze niet tot eer strekken. Want in al deze organisaties kunnen de mensen de juiste weg van de navolging van Jezus gaan en dan ook als ware christen het kenmerk van mijn kerk bezitten: de gewekte geest die hen nu leidt en onderricht, die hun levensweg helder verlicht en die in de meest ware zin op de mens inwerkt, omdat het mijn geest is die zich in u uit en omdat Ik u ook waarlijk alleen dat geef, wat goed is voor u en uw ziel. En ieder van u kan de geest in zich tot leven wekken. Ieder die maar serieus zijn taak op aarde wil vervullen, die zich ernstig met Mij - Die hij als zijn God en Vader ziet - wil verenigen en deze innige aaneensluiting tot stand brengt door werkzaam te zijn in liefde.

Want wie de liefde beoefent, brengt de aaneensluiting tot stand met Mij, de Liefde zelf. En mijn geest zal hem doorstralen en hem licht schenken.

Hij zal nu altijd alleen naar mijn wil actief zijn en nog op aarde het eeuwige leven verkrijgen.

Amen

BD.7779

22 december 1960

De “levende christen”

Het is niet voldoende dat u zich naar de buitenwereld toe kenbaar maakt als christen, dat u hoort bij een kerkelijke organisatie, dat u doet wat deze van u verlangt aan uiterlijkheden en gebruiken. Integendeel, slechts één ding is noodzakelijk: dat u leeft volgens de leer die elke kerkelijke organisatie uitdraagt en haar leden ook voorhoudt, dat u de goddelijke geboden der liefde vervult, die de Grondlegger van de kerk zelf u op aarde heeft gegeven. Hij, Die zelf op aarde een leven in liefde heeft geleid, heeft ook de liefde tot grondbeginsel gemaakt van diegenen die bij Zijn kerk willen horen. Want Zijn kerk is geen dood gebouw, Zijn kerk is geest en leven. Zijn kerk is gebouwd op een levend geloof dat alleen kan worden verkregen door een leven in liefde. Liefde en geloof zijn de kenmerken van de kerk die Jezus Christus zelf op aarde heeft gegrondvest. Want liefde en geloof laten het werkzaam zijn van de geest toe, dat het echte herkenningsteken is van Zijn kerk.

En zolang u mensen dit herkenningsteken niet zult kunnen laten zien, bent u alleen maar blinde meelopers van de organisatie bij welke u zich heeft aangesloten. Maar u bent geen levende christen. U bent geen aanhanger van de kerk van Christus.

En u verkeert dan in het grote gevaar dat uw ziel verloren gaat, die op aarde een wilsproef moet afleggen en deze niet kan doorstaan wanneer ze niet de kracht van boven betreft, die echter een levend geloof vooropstelt. Pas het levende geloof, het gevolg van onbaatzuchtige naastenliefde, brengt de innige verbinding tot stand met de Krachtbron van eeuwigheid, van welke ieder mens toevoer van kracht nodig heeft, wil hij op aarde zijn doel bereiken: volmaakt te worden zoals de Vader in de hemel volmaakt is.

U mensen vat uw taak op aarde wel heel gemakkelijk op. U gelooft genoeg te doen, wanneer u plichtmatig vervult wat u wordt voorgeschreven door de mensen die zich voor “plaatsvervanger van God” uitgeven.

U denkt er niet eenmaal over na of dezen ook werkelijk Gods plaatsvervangers zijn, of dat ze zich alleen zelf tot dat ambt hebben verheven. U denkt er ook niet over na of u dan ook in de waarheid wordt onderwezen. U gelooft zonder enige twijfel alles wat u als waarheid uiteen wordt gezet, maar u onderzoekt de oorsprong ervan niet en u richt zich niet tot Degene Die de eeuwige waarheid zelf is, om Hem te vragen u naar de waarheid te leiden.

U verlangt niet naar de waarheid, daar u anders daar ook waarlijk mee vertrouwd zou worden gemaakt.

U vat uw aardse taak niet serieus genoeg op en u gelooft de wil van God na te komen door het vervullen van voorgeschreven handelingen en geboden, die echter nooit door God zelf aan u mensen zijn gegeven.

Maar u slaat geen acht op de geboden Gods, daar u anders uw best zou doen een leven in liefde te leiden en u dan vanzelf op de goede weg zou komen die omhoog leidt.

Het is alleen de liefde die God van u verlangt. Het is alleen de liefde die u het recht geeft u tot Zijn kerk behorend te voelen. Want alleen de liefde heeft een levend geloof tot gevolg, de rots waarop Jezus Christus Zijn kerk heeft gebouwd. Noem u daarom pas dan christen, wanneer u ook de geboden van Christus vervult en daardoor ware aanhangers van Zijn kerk bent geworden.

En dat zult u in elke kerkelijke organisatie kunnen bereiken, want elke leert u de liefde.

Maar plaats door mensen uitgevaardigde geboden niet op de voorgrond. Deze leveren geen resultaat op en zijn niet in staat uw ziel het eeuwige leven te bezorgen. Want alles wat niet de liefde als motief heeft, is zonder waarde.

En u zou vanzelf achter de waarheid hiervan komen, als u het maar serieus zou menen met uw plicht tegenover God.

Maar zolang u slechts voor de vorm kerkelijke eisen nakomt, zal uw ziel steeds op hetzelfde niveau blijven staan. Ze zal op aarde geen vooruitgang boeken, want deze wordt alleen bereikt door onbaatzuchtige naastenliefde, die echter ook onherroepelijk inzicht tot gevolg heeft: verlichting van de geest, zodat de mens zich dan niet meer tevreden laat stellen met een vormchristendom, maar hij serieus zal streven naar volmaaktheid, die hij dan ook zeker zal bereiken.

Amen

De kerk van Christus

BD.4721

22 augustus 1949

Christus hoofd van Zijn kerk - Leden van de ware kerk

Het hoofd van de kerk van Christus blijft Jezus Christus Zelf.

Want op het geloof in Zijn verlossingswerk is deze kerk gebaseerd, die de gemeenschap van de gelovigen omvat, dus van degenen die zich onder het kruis van Christus neerzetten en willen delen in de verlossing door Zijn bloed, dat Hij voor de zondige mensheid heeft vergoten. Anders dan als dit geloof in Hem en de verlossing door Hem, is Zijn kerk niet op te vatten. En zo zijn ook de woorden van Jezus op te vatten: “Jij bent Petrus, de rots. Op jou wil Ik mijn kerk bouwen.” Petrus was de gelovigste onder Zijn discipelen en hij onderkende de missie van de mens Jezus. Hij geloofde in Hem als Gods Zoon en Verlosser van de wereld, alhoewel hij in ogenblikken van aardse nood de wereld op de voorgrond plaatste, die hem aanzette tot zijn drievoudige verloochening. Zijn geloof was daarom niet zwakker, alleen zijn vlees schoot tekort in de angst en nood door de gebeurtenissen rond Jezus. Wie tot Zijn kerk wil behoren moet dus Jezus Christus erkennen en daarom zal Jezus Christus ook steeds moeten worden beleden als teken van het toebehoren aan Zijn kerk. En dus zal ook Zijn leer in haar moeten worden bekendgemaakt, dat wil zeggen: er moet hetzelfde worden onderricht wat Jezus Zijn medemensen leerde. De mensen moeten vertrouwd worden gemaakt met het evangelie, omdat het weten daarvan noodzakelijk is om ook het geloof aan de verlossing door Jezus Christus te laten opleven. Want pas het ware geloof is de aanleiding dat de mens de juiste verhouding aanknoopt met Degene Die voor hem de eeuwige gelukzaligheid heeft verworven door Zijn kruisdood. Daarom kunnen aanhangers van elke geloofsgemeenschap de aanspraak laten gelden op het lidmaatschap van de ware kerk van Christus, als ze maar in Jezus Christus en Zijn verlossingswerk geloven en tot Zijn evangelie zijn doorgedrongen en naar Zijn goddelijke leer van de liefde hun levenswandel leiden. Dit alleen zijn de tekenen van de kerk die Jezus Zelf op aarde heeft gesticht, dat de mensen in Zijn geest verblijven en Hem nooit meer uit hun gedachten verliezen en Hem trachten na te volgen in daden, woorden en gedachten.

Het geloof in Jezus Christus zet de mensen ertoe aan een juiste levenswandel te leiden. Want de woorden van Jezus, Zijn evangelie, zijn hem heilig. Hij beschouwt ze als Gods woord en probeert ze ten volle te ontplooien. En daardoor wekt hij de geest in zich tot leven en het werkzaam zijn van de geest is dan het zekerste teken van lidmaatschap van de ware kerk van Christus. Maar het zijn niet de uiterlijke banden, het voldoen aan uiterlijke formules of een op een traditiegetrouwe manier gedwongen lidmaatschap die een mens tot de gemeenschap van gelovigen laat horen. Want dan heeft het opwekken van de geest niet veel te betekenen, dat meer verlangt dan het uiterlijk toebehoren, alleen in naam. Wie in Jezus Christus het hoofd van de kerk ziet, stuurt bewust aan op Hem. En voor hem is Zijn woord het evangelie, de enige weg naar het doel. Want het woord is het vlees en het bloed van Jezus. Het is brood en wijn uit de hemel.

Bijgevolg moet het ook naar de hemel leiden. Het moet tot de nauwste aaneensluiting met de goddelijke Verlosser zelf leiden en dus zalig maken. Het woord is dus de kern van de kerk van Christus. Het woord is de leer van Zijn liefde en waar dit aan de mensen wordt overgebracht, daar zal steeds de ware kerk van Christus zijn. En wie Zijn woord opneemt in zijn hart en er naar leeft, is Zijn aanhanger. Hij is lid van Zijn kerk, die steeds alleen geestelijk is op te vatten, dus niet aan aardse organisaties gebonden is. Toch kan elke aards kerkelijke organisatie leden van deze kerk omvatten, zodra ze aan die voorwaarden voldoen, als ze ware, gelovige aanhangers en belijders zijn van Jezus Christus en Zijn verlossingswerk.

Amen

BD.4942

24 juli 1950

“Jij bent Petrus, de rots, op jou wil...”

Ik heb op aarde wel een kerk gesticht, maar geen organisatie gewild. Dit zeg Ik tegen allen die mijn woord “Jij bent Petrus, de rots, op jou wil Ik mijn kerk bouwen” zodanig uitleggen, dat Ik zelf dus de stichter zou zijn van wereldlijke organisaties die zich de ware kerk van Christus noemen. Zoals al mijn woorden, dienden ook deze geestelijk te worden opgevat. Wel zeer gemakkelijk te begrijpen, wanneer het diepe geloof van mijn leerling Petrus als rots wordt uitgelegd, dat bekend moet zijn bij al degenen die tot mijn ware kerk behoren. Mijn kerk is een zuiver geestelijk werk. Daaronder dient een gemeente te worden verstaan die in het geloof rotsvast is als Petrus, maar nooit de aaneensluiting van mensen in een zuiver wereldlijke organisatie, die wereldlijk moet worden genoemd, omdat alles naar buiten toe herkenbaar moet zijn wat het toebehoren aan die organisatie bewijst, terwijl bovendien wetten en voorschriften werden afgekondigd die de mens onvrij maken in het denken en handelen, wat geheel indruist tegen mijn wil. Wat Ik eis van de mensen die tot mijn kerk behoren, is dat ze in vrije wil op Mij aansturen, waartoe het geloof in Mij noodzakelijk is en ook de liefde.

Maar geen van beide kunnen worden afgedwongen of door voorschriften worden bereikt. De liefde voor Mij wordt niet plichtmatig gewekt, maar alleen door het geloof aan mijn volmaaktheid. En dit geloof kan wel worden aangeleerd, maar niet geëist. Om te geloven moet de mens zelf, na innerlijke strijd, tot een besluit komen, nadat hem kennis over Mij werd gegeven, over zijn Schepper en Vader van eeuwigheid. Pas dit zelf verworven geloof maakt de mens lid van mijn kerk,

dus kan mijn kerk niet een organisatie zijn, die veel leden kan hebben, aan welke echter het levende, zelf verworven geloof ontbreekt. Want ofschoon zowel het geloof als ook de liefde daarin wordt gepreikt, zijn het toch eerst de toehoorders die zelf de wil actief moeten laten worden om het recht te verwerven, toe te behoren aan mijn, door Mij gevestigde kerk. En daarom beklemtoon Ik steeds weer, dat deze kerk niet door mensen gestalte kon worden gegeven door het oprichten van een organisatie die - zoals elke wereldlijke organisatie - leiders in verschillende graden laat zien, aan welke Ik zo'n ambt nooit heb toegewezen. Die meer heersende dan dienende functies hebben en die zelf vaak geen leden van de door Mij gestichte kerk zijn, omdat ze alleen blind geloven, wat hun ook geleerd werd en die zichzelf nog niet het overtuigende geloof eigen hebben gemaakt door na te denken, evenmin als het levende geloof door werken van liefde. Dezen dus geloven van zichzelf dat ze mijn vertegenwoordigers op aarde zijn. En toch kunnen ze niet het weten dat overeenstemt met de waarheid aan de mensen overbrengen, omdat ze het zelf niet bezitten. Ze voelen zich als opvolgers van Petrus, maar zijn het niet, want hun geloof laat niet de sterkte van een rots zien zodra het op de proef wordt gesteld. Mijn door Mij gevestigde kerk zal de proef doorstaan. De poorten van de hel zullen haar niet overweldigen. Doch als er aan de muren van die andere kerk wordt gewrikt, wat mijn wil voorzien heeft, zal die niet standhouden. En alleen blindelings gelovige fanatiekelingen zullen standhouden. Echter niet uit overtuiging, maar uit fanatisme, wat echter niet van Mij uit als trouw wordt beschouwd. Want Ik verlang van de mensen dat ze nadenken over alles wat hun overkomt. En Ik wil dat ze ziende worden en niet blind blijven door eigen schuld. Ik verlang ook dat ze nadenken over mijn woorden: "Jij bent Petrus, de rots, op jou wil Ik mijn kerk bouwen, en de poorten der hel zullen haar niet overweldigen."

Ik verlang dat erover wordt nagedacht, hoe deze woorden van Mij dienen te worden opgevat. Ik wil dat ze naar waarheid worden uitgelegd en dat u mensen het ook inziet, wanneer menselijke uitleg niet overeenstemt met de geestelijke betekenis die Ik in mijn woorden heb gelegd. En u zult het kunnen inzien, als u maar met het verlangen naar de zuivere waarheid nadenkt wanneer u wordt onderricht door diegenen die zich mijn vertegenwoordigers op aarde noemen. Mijn echte vertegenwoordigers zijn wel in de waarheid onderricht en kunnen bijgevolg ook aan hun medemensen een juiste uitleg geven over mijn woord en zijn diepe geestelijke betekenis. Maar mijn vertegenwoordigers behoren ook tot de door Mij gestichte kerk, ofschoon ze niet bij een aardse organisatie horen. Mijn echte vertegenwoordigers zullen ook in mijn naam alle geestelijke organisaties het einde van hun bestaan aankondigen, omdat alles wat zich van de werkelijke waarheid heeft verwijderd, zal vergaan. Zelfs wanneer bij de mensen de mening wordt gehuldigd, dat die kerk onoverwinnelijk is. Onoverwinnelijk zal alleen die kerk zijn die Ik zelf op aarde heb gevestigd, die een geestelijke gemeenschap is van diegenen die een geloof hebben als Petrus en door dit geloof

zich vormen naar mijn evenbeeld. Die ook levend kunnen geloven, omdat ze in de waarheid zijn onderricht. Die mijn geest in zich werkzaam laten zijn, die steeds het teken is en zal blijven van het toebehoren aan de door Mij gestichte kerk.

Amen

BD.7072

23 maart 1958

De ware kerk - Sekten - Het werkzaam zijn van de geest

Het feit, dat er zoveel geestelijke of geloofsrichtingen bestaan en de mensen meestal zonder hun eigen wil daarin werden opgenomen, zou u mensen te denken moeten geven. Niet de wil van het kind bepaalt, in welke geloofsrichting het is "geboren", en dus is het als het ware geen eigen verdienste of eigen schuld van de mens in een bepaalde geloofsrichting te worden opgevoed.

En zou nu die ene of andere geloofsrichting "alleen zalig makend" zijn, zou die ene of andere de voor God alleen juiste of Hem welgevallige zijn, dan zouden de mensen die in andere geestelijke richtingen terecht zijn gekomen, zich met recht van God uit benadeeld kunnen voelen, dat de "ware kerk" hun is onthouden door hun geboorte. Maar het is in het geheel niet zo, dat een mens zonder eigen toedoen tot de waarheid kan komen, en het is wederom helemaal niet van belang, in welke geloofsrichting hij door zijn geboorte terecht is gekomen.

Want ieder mens moet zelf tot het licht van de waarheid doordringen. En net zo is het zeker, dat de waarheid zich niet door opvoeding zal laten inprenten, zolang de mens in zichzelf niet de juiste bodem heeft vergaard, waarin de waarheid wortel kan schieten, om nu zijn eigendom te worden en te blijven. Maar het bovengenoemde feit zou ook alle mensen te denken moeten geven, die op hun lidmaatschap van een bepaalde geestelijke richting pochen en zich beschouwen als "wandeland in de waarheid".

Het is een arrogante gedachte te geloven het privilege voor het hemelrijk te bezitten.

Maar veel mensen hebben deze aanmatigende gedachte, want alle aanhangers van sekten zijn er volledig van overtuigd, de enige waarheid te bezitten.

En toch hebben ze meestal alleen maar overgenomen wat hun weer geleerd is door hen die zich net zo fanatiek voor onfeilbaar hielden. En geen van allen heeft erover nagedacht hoe God zich zelf dan tegenover diegenen opstelt die niet bij hun geestelijke richting behoren.

Zolang maar de liefde tot God en tot de naaste en het werk van verlossing van Jezus Christus aan een geestelijke richting ten grondslag liggen, kunnen ook uit deze geestelijke richtingen ware christenen voortkomen, voor wie spoedig ook het licht van de waarheid zal schijnen.

Want worden Gods geboden van de liefde vervuld in het geloof in Jezus Christus, de goddelijke Verlosser, dan wordt de mens zelf actief, en is hij uit eigen beweging toegetreden tot de "gemeenschap van de gelovigen", tot de kerk, die Jezus Christus zelf op aarde heeft gesticht.

En deze eigen beslissing moet iedere mens nemen, oftewel: de basisreligie is de vervulling van de geboden der liefde, en zolang deze niet in acht worden genomen, bevindt de mens zich buiten de kerk van Christus, buiten de waarheid, om het even of hij lid is van een geloofsrichting, die zich voor de "enige ware" en "zaligmakende" uitgeeft. Geen mens kan de gelukzaligheid verwerven door alleen zijn behoren tot een bepaalde geestelijke richting of door handelingen die door deze worden geëist.

Pas de ware onbaatzuchtige naastenliefde - en de daardoor aangetoonde liefde tot God - leidt naar de gelukzaligheid, en deze kan in elke geestelijke richting worden beoefend. En dit zal dan ook voeren naar het inzicht in de zuivere waarheid. Zolang er echter afgebakende gemeenten zijn, zolang elke tracht leden voor zich te winnen, die hun lidmaatschap moeten bewijzen, doordat ze datgene erkennen wat ze zelf onderrichten, zolang de vrijheid van denken bij deze leden wordt beknot, zijn ook dezen slechts meelopers, maar geen levende christenen, die zich kunnen rekenen tot de kerk van Christus.

Maar zodra een mens "levend" is geworden, wat dus alleen maar een leven in liefde als vereiste heeft, ziet hij ook in, in hoeverre een geestelijke richting aanspraak kan maken op de waarheid. Hij zal dan weliswaar zijn medemensen beter kunnen onderrichten dan de leiders van die geestelijke richtingen, maar hij zal ook niet **zijn** inzicht kunnen overdragen op de medemens. Veeleer moet deze dezelfde eisen vervullen, die tot inzicht in de zuivere waarheid leiden: Ook hij moet eerst door een leven in liefde een "levende" christen worden, want dan zal zijn geloof sterk worden en dan behoort hij dus tot de kerk van Christus, die Hij zelf heeft gebouwd op de rots van het geloof. Voor ieder denkend mens zou het duidelijk moeten zijn, dat God het zalig worden van een mens nooit afhankelijk zal maken van de geloofsrichting of -gemeenschap tot welke hij behoort, want

alleen al de omstandigheid, dat de mensen zonder hun eigen wil te kennen te geven bij geboorte in zulke gemeenschappen worden opgenomen, zou hun toch te denken moeten geven, vooropgesteld dat ze in zoverre gelovig zijn, dat ze een God en een bestemming van de mens erkennen. Voor de ongelovigen zijn zulke gedachten zonder meer niet bespreekbaar, omdat ze elke geloofsrichting verwerpen. Maar voor degenen die al te ijverig hun mening uitdragen en steeds weer proberen, als bewijs voor de waarheid ervan, woorden uit de schrift erbij te betrekken, die ze echter ook slechts verstandelijk uitleggen, gelden deze woorden: dat alleen maar de liefde de geest in de mens werkzaam zal laten worden. Maar de geest zal hen dan ook volgens de waarheid onderrichten. Dan echter zullen ook de onjuiste leerstellingen in elke geestelijke richting belicht worden, waarvan de mens zich vrij moet maken, wil hij een levende christen zijn, een aanhanger van de ware "Kerk van Christus", die geen uiterlijke kenmerken kan laten zien dan alleen het werkzaam zijn van de goddelijke geest.

Amen

Het priesterambt

BD.2379

22 juni 1942

Predikambt - Ware predikers - Opnamevaten

De gave om het evangelie te prediken vereist liefde voor de mensen, om goddelijke woorden uit de mond van de prediker te laten vloeien. Want dan is deze het orgaan door welke God zelf tot de mensen spreekt, terwijl het anders mensenwoorden zijn die hij spreekt.

Woorden die zijn aangeleerd en alleen het weten weergeven dat de mens op een schoolse manier in zich heeft opgenomen. Zodra de mens in liefde werkzaam is, werkt de geest uit God door deze mens heen en dan kan hij alleen maar zeggen wat de geest uit God hem ingeeft. Daarom kan een prediker die niet werkzaam is in liefde, nooit met succes voor het evangelie opkomen. Want het zijn slechts lege woorden die hij spreekt. Aan de woorden ontbreekt het leven en daarom kan het ook niet tot leven wekken. En dat is de reden, waarom het goddelijke woord aan het merendeel van de mensen voorbijgaat zonder weerklank te vinden in de mens. Dit zijn geen echte verkondigers van het goddelijke woord, geen dienaren van God zoals ze moeten zijn om met succes op aarde werkzaam te kunnen zijn. Er zijn met hun ambt ook materiële belangen verbonden en als de mens niet buitengewoon werkzaam is in liefde, dan zal hij geen uitsluitsel kunnen geven

zoals het nodig is om tot inzicht te komen. Hij zal steeds de uiterlijke vormen in acht nemen zoals het hem van mensenzijde werd overgebracht en hij zal zich als een dienaar Gods voelen die ervoor bestemd is de medemensen het evangelie te prediken.

De gave om te prediken is een gevolg van de innigste verbinding met God door in liefde werkzaam te zijn en door gebed.

Er zijn dan geen grenzen gesteld aan het werken van de geest in de mens en nu is het niet de mens die spreekt, maar de stem van de goddelijke geest die zich door mensenmond uit. “Wees niet bezorgd over wat u zult spreken, want mijn geest zal het u op hetzelfde ogenblik ingeven.” En wat de mens nu zegt en denkt, is het evangelie dat hij moet doorgeven. Want het is Gods woord, door Zijn geest aan de mensen overgebracht. En dit leraarschap kan iedereen uitoefenen als hij door werken van liefde het recht heeft verworven op het werkzaam zijn van de goddelijke geest. Doch alleen dezen moeten onderrichten.

Wereldse studie vervangt nooit het werken van de geest en als niet tegelijkertijd het werkzaam zijn in liefde wordt beoefend, zullen het lege woorden zijn en blijven, die de mensen nu worden aangeboden. Ze zullen niet tot het hart doordringen en tot leven wekken, tenzij de toehoorder, gegrepen door een diepe liefde tot God, door Zijn geest is verlicht, zodat het woord in hem levend wordt. Het predikambt kan dus buitengewoon belangrijk worden genoemd en zal toch aan een wereldse taak gelijk worden gesteld, ook door degenen die het moeten uitoefenen. Het wordt, net als wereldlijke ambten, in tijd en vorm geperst. Het wordt gewoontegetrouw uitgeoefend en niet meer vanuit een diepe innerlijke behoefte.

De mens moet door zijn geest worden aangespoord te spreken en hij heeft daarvoor noch een bepaalde plaats, noch een bepaalde tijd nodig, veeleer alleen hongerende mensen die zich graag willen laven aan de bron van goddelijke wijsheid, die verlangen naar het brood uit de hemel.

Dezen moet het evangelie worden gepreekt, de goddelijke leer van de liefde. Alleen het vervullen daarvan laat de mens wijs worden. Hoe inniger de verbinding van de prediker met God is en hoe gewilliger de toehoorder nu zijn woord in ontvangst neemt, des te duidelijker en begrijpelijker zal dit woord tot de oren van de toehoorder doordringen, omdat deze het nu met het hart begeert en hoort en het niet aan zijn oor voorbij laat gaan. De prediker moet het werktuig van God zijn. Dat wil zeggen: hij moet zich aan God overgeven, zodat Hij ongehinderd door hem werkzaam kan zijn.

Hij moet het opnamevat zijn voor de geest uit God, die zich over de mensen moet uitgieten. Hij moet deze stroom verder leiden en degenen die niet zelf de verbinding met God tot stand brengen, dienaangaande de weg wijzen. Hij moet, als hij met God en voor God leeft en werkzaam is, ook de medemensen naar Hem leiden en hun bekend maken met de liefde van God, die weer door werken van liefde moet worden verkregen.

Hij moet de mensen tot liefde opvoeden, omdat zonder liefde geen mens zalig kan worden.

Amen

BD.5669

6 mei 1953

Het werkzaam zijn van de geest in alle geestelijke richtingen - Ware vertegenwoordigers

Allen die vanuit mijn geest getuigen, zijn mijn vertegenwoordigers op aarde. Allen die Mij levendig in het hart dragen, zijn van mijn geest vervuld als ze van Mij getuigenis afleggen. Want Ik kan Me aan hen openbaren door de geest en ze spreken dan de zuivere waarheid, daar Ik zelf hun de woorden in de mond leg, omdat Ik het zelf ben die door hen spreekt.

Daarom kunnen er in alle geestelijke richtingen ware vertegenwoordigers zijn, zodra de verkondigers van mijn leer zo innig met Mij zijn verbonden dat mijn tegenwoordigheid verzekerd is en dan ook de zuivere waarheid gegarandeerd is. Want dan kunnen ze alleen maar kunnen spreken in mijn geest. Ze zullen zwijgen over dat wat als dwaling is binnengeslopen. Ze zullen dan steeds dat tot inhoud van hun spreken maken wat geheel overeenstemt met de waarheid, omdat het mijn geest is die hen leidt. Daarom zijn er in alle geestelijke stromingen, in alle geloofsgemeenschappen, geweldige sprekers, die het hart van de mensen aanspreken, die succes hebben bij degenen die van goede wil zijn. Ze verkondigen met ijver het woord van God. Ze zijn overtuigde discipelen, die mijn evangelie uitdragen in de hele wereld.

Maar ze leven ook in de liefde, daar mijn geest anders onmogelijk in hen werkzaam kan zijn.

Dit is het teken dat een mens een ware verkondiger van mijn leer is: dat hij zelf de liefde beoefent, dat hij van de liefde voor Mij en voor de naaste zo doorstraald

is, dat Ik zelf in hem aanwezig kan zijn en hij daarom een bruikbaar werktuig is voor Mij. Laat u daar onderrichten, waar liefde is te herkennen. Neem daar mijn woord in ontvangst, want daar wordt u waarheidsgetrouw onderricht. Daar zal u uitsluitel gegeven kunnen worden, omdat Ik zelf daar ben waar de liefde is.

Want mijn woord kan ook worden gepredikt zonder leven. Het kan letterlijk worden overgebracht en het zal zonder kracht zijn en op de toehoorders weinig indruk maken, tenzij dezen vol verlangen zijn naar mijn woord.

Dan verlicht mijn geest hun denken en kunnen ze het dode woord ook zelf tot leven wekken. Het zal voor hen zo begrijpelijk zijn als zou een van liefde vervulde, geestelijk verlichte verkondiger het hun hebben aangeboden.

Mijn woord heeft kracht in zich, die door de liefde in de mens tot uitdrukking komt.

De van liefde vervulde verkondiger kan deze kracht uitstralen op de toehoorders, maar ook de luisteraar moet van liefde vervuld ernaar verlangen om door Mij te worden aangesproken, opdat het hem tot zegen zal strekken. Daarom zult u mensen zonder bezwaar iedere verkondiger van Gods woord gehoor kunnen schenken. Zodra u zelf het diepe verlangen hebt Mij te horen, zult u Mij ook horen. Maar zonder geest aangeboden en zonder geest ontvangen, blijft het een dood woord zonder zegen en kracht.

Ik behoed waarlijk allen die van goede wil zijn voor onjuiste opvattingen, zodra ze ernstig naar de waarheid streven, zodra ze zich tot Mij zelf wenden, opdat Ik hun geest zal verlichten. Maar wie lui en onverschillig is, wie luistert naar wat hem wordt verkondigd, zonder innerlijke drang de waarheid te weten te komen, diens gedachten zullen verward en verduisterd zijn. Want hij zelf doet er niets voor om zich licht te verschaffen. Hij laat zich door de stroom meevoeren zonder na te denken waarheen hij wordt gevoerd. En deze is waarlijk alleen het lot beschoren waaraan hij zelf schuldig is.

Onwetendheid of onjuist weten dat hem nooit de rijpheid van ziel zal opleveren. En hij zal nooit ter verontschuldiging kunnen aanvoeren, verkeerd onderricht te zijn, want alleen zijn wil was het, die zijn onwetende toestand heeft veroorzaakt. Maar wie wil dat hij in de waarheid wandelt, zal ook onderricht worden in de waarheid, indien hij zich tot Mij zelf wendt, de waarheid van eeuwigheid.

Amen

BD.7903

28 mei 1961

Priesterambt - De ware discipelen

Eens zond Ik mijn discipelen uit in de wereld om mijn wil te verkondigen, mijn evangelie van de liefde. En Ik heb hen tijdens mijn leven op aarde onderwezen. Ik heb ze zelf een leven in liefde voorgeleefd en mijn leerlingen dus geschikt gemaakt om ware verkondigers van mijn goddelijke leer van de liefde te zijn. Ze dienden de mensen de dringende noodzaak van een leven in liefde voor de geest te stellen en hun ook de uitwerking ervan begrijpelijk te maken en daarom moesten ook de leerlingen voor zichzelf kunnen waarmaken wat ze hun medemensen daarover verkondigden. Ze moesten zelf over ongewone kracht en ongewoon weten beschikken, opdat de mensen daaraan de waarheid van mijn leer herkenden en er nu zelf naar streefden tot voltooiing te komen. En de eerste discipelen hadden ook buitengewone kracht en buitengewone kennis, omdat mijn geest ze kon vervullen. Want ze waren door mijn offerdood aan het kruis verlost en stonden door hun liefde in innige verbinding met Mij.

Het zal u nu ook begrijpelijk zijn, dat alleen diegenen mijn ware discipelen en de navolgers van dezen genoemd kunnen worden, die ook het bewijs leveren van mijn geest vervuld te zijn, die door een leven in liefde en innigste verbinding met Mij ook ongewone kracht van Mij betrekken en beschikken over een waarheidsgetrouw weten dat ze van Mij zelf hebben ontvangen.

Het zal u begrijpelijk zijn dat niet ieder zich als navolger van mijn discipelen kan bestempelen, aan wie door mensen een ambt werd toegekend dat alleen Ik kan toekennen, omdat Ik op de hoogte ben van de toestand van rijpheid en de wil van ieder mens, en daarom dus ook weet wie Ik voor zo'n ambt uitkies.

Het ambt van priester is niet door mensen toe te kennen. Het is een ambt waarover alleen Ik te beslissen heb, omdat mensen niet in staat zijn te beoordelen hoe het met de innerlijke rijpheid en de wil van diegene is gesteld, die ze in zo'n ambt benoemen.

En zo zult u vaak ware "priesters" - dat wil zeggen: dienaren van God - aantreffen, waar u ze niet verwacht. En u zult diegenen uw erkenning mogen weigeren, die zich zelf daartoe hebben aangesteld, want daartoe is mijn benoeming nodig, die ook als zodanig is te herkennen. Het innerlijke leven van de enkeling is maatgevend voor de verhouding waarin een mens tegenover Mij staat. En de overeenkomst wordt alleen tussen Mij en de mens gesloten. En er is waarlijk geen derde voor nodig om te beslissen, waar alleen Ik de keus maak wie Ik als mijn ware discipel in de wereld uitzend, om de medemensen het evangelie

te verkondigen. Als de capaciteiten niet aanwezig zijn die het werkzaam zijn van mijn geest toelaten, dan zal ook de mens geen echt missiewerk kunnen verrichten, dan zal hij voor Mij geen bruikbaar werktuig zijn. Hij zal zich niet voor mijn discipel kunnen uitgeven en dan zal ook zijn arbeid zonder resultaat zijn, hoewel hij meent arbeid in de wijngaard te verrichten.

Ten tijde van mijn leven op aarde koos Ik zelf mijn discipelen uit. En Ik doe dit ook nu nog. Maar een door Mij aangestelde dienaar die een hoge graad van rijpheid heeft, zal ook kunnen beseffen welke taak hij nu moet volbrengen. En hij zal deze nu bereidwillig vervullen, omdat Ik zelf door en met hem werk en hij nu ook over buitengewone kracht en een buitengewoon weten beschikt, wat hem aanspoort tot onvermoeibare arbeid in mijn wijngaard. En mijn discipelen zullen de liefde prediken en de liefde ten volle ontplooien.

Ze zullen het ware inzicht hebben. Ze zullen in het openbaar voor Mij en mijn naam opkomen.

Hun positie in de wereld zal een andere zijn dan u mensen het verwacht, want ze zullen in het verborgene actief zijn voor Mij, maar geen macht vrezen waaraan ze zijn onderworpen. Want ze erkennen Mij als hun Heer, wiens opdrachten ze vervullen. Ze dienen Mij uit vrije wil en zijn mijn trouwe knechten in de laatste tijd voor het einde.

Ze zijn niet uit op uiterlijke eer en erkenning. Ze zoeken geen aanzien en waardigheid, maar ze schrikken ook niet terug voor diegenen, die in aanzien en waardigheid staan en erkend willen worden als navolgers van de apostelen, als navolgers van de discipelen, die Ik eens uitzond in de wereld met de opdracht: "Ga uit en onderricht alle volkeren". Want mijn ware discipelen kennen hun missie en ze trachten getrouw het ambt uit te oefenen waarin Ik ze heb aangesteld.

En mijn ware discipelen zullen ook niet bang zijn in de laatste tijd voor het einde, wanneer de geloofsstrijd zal ontbranden. Dan zullen ze Mij en mijn naam belijden in het openbaar. Ze zullen van Mij getuigen en, sterk in het geloof, opkomen voor Mij en mijn rijk.

Amen

Moet men uittreden uit de kerk?

BD.0400

5 mei 1938

Het uittreden uit de moederkerk

De allergrootste dwaasheid in het leven wordt begaan, als de mensen zich afwenden van hun kerk, waar zij bij horen. Het is geen gemakkelijke situatie, waarin de geestelijken zich tegenwoordig bevinden. Zij doen hun uiterste best om hun schaapjes bij elkaar te houden, en toch zondert de één na de ander zich af en vindt vaak de weg niet meer terug.

Het is dan ontzettend moeilijk om op de zielen van die afvalligen in te werken, wat toch de opdracht van iedere geestelijke is en moet zijn. Nu legt God de gave van het onderricht in handen van door Hem zelf uitgekozen dienaren. Niet om de geestelijken uit hun ambt te verdringen, maar alleen om hen behulpzaam te zijn, opdat zij die zich buiten de kerk bevinden, ook de zegen van Zijn woord zullen verkrijgen. Maar wie luistert en neemt het woord aan?

Voor degene die vrijwillig de kerk heeft losgelaten, is het ontzaglijk moeilijk zich aan de geboden van God te onderwerpen.

Niet dat hij de mogelijkheid niet zou hebben de juiste weg te gaan.

Want als zijn hart hem ingeeft wat God welgevallig is en hij volgt die stem, dan zal hij heel spoedig een niveau bereiken dat hem veel hoger kan brengen. Maar meestal willen deze mensen, die hun moederkerk verlaten, van zuiver geestelijke dingen helemaal niets meer weten. Zij loochenen alles en bevinden zich daarom in een uiterst gevaarlijke toestand, doordat zij zichzelf aan kwade machten uitleveren. Zij hebben ieder houvast dat de kerk nog voor hen was, opgegeven. Zij zijn nu veel eerder geneigd geheel ongelovig te worden en al hun gedachten gelden alleen nog maar het materiële en de dag van vandaag. En dat zij niet geloven in een leven na de dood, is meestal ook de oorzaak dat zij het geloof, dat zij tot nog toe hadden, loslaten. Laat deze mensen eens in grote nood komen te verkeren, dan weten zij zich geen raad. Zij zoeken dan naar hun God en weten niet waar ze Hem moeten zoeken.

De geestelijkheid zal nooit meer in staat zijn de oude tucht te handhaven, want ze zijn de kracht kwijt geraakt die voor de verkondigers van Gods woord hun ambt lichter maakte. Want ook hun zelf ontbreekt vaak het ware diepe geloof.

Zij kunnen niet meer met heilige ijver opkomen voor hetgeen zij onderrichten. En zo verklaart het een het ander. Het woord van God moet levend worden in de verkondiger. Wie tot het volk spreekt moet van de ware liefde tot de Heiland doordrongen zijn, dan zal ieder woord dat uit zijn mond komt door God zelf

gesproken zijn. Dan zal ook ieder woord tot de harten van de mensen doordringen, en steeds inniger zal de kleine kudde op aarde, die de Heiland navolgt en bereid is Hem te dienen, zich aaneensluiten. Maar wie de moederkerk verlaat loopt gevaar zich van de goddelijke genade te verwijderen, als hij niet uit vrije wil de goddelijke leer in zijn hart opneemt.

In de tegenwoordige tijd is een dergelijke worsteling in het hart van grote waarde, als jullie niet ten onder willen gaan. Waar een kleine gemeenschap samenkomt om Gods woord te horen, daar wordt ook in het hart van de mens de bodem gereedgemaakt. En als dan ook de liefde in de mens werkzaam is, dan wordt dat mensenkind spoedig de zegen van Gods woord gewaar, terwijl het nu ook bekwaam wordt steeds dieper tot de goddelijke leer door te dringen, waardoor hem ook het juiste inzicht in Gods woord gegeven wordt. En zo is de grondslag gelegd voor het geloof in een dergelijke gemeente. En staat deze gemeente ook voortdurend onder leiding van een trouwe herder die alleen God dient, dan zullen Gods woorden ook wortelen in de harten van de gelovigen en worden zij op de juiste weg naar boven geleid. Blijf daarom jullie moederkerk trouw en verlaat haar niet. Want iedere kerk kan jullie nog de basis geven waarop jullie je opwaarts kunnen ontwikkelen, als jullie niet alleen met de oren maar ook met het hart luisteren naar wat jullie hemelse Vader jullie laat verkondigen door Zijn dienaren. Waar jullie dus Gods woord horen - weet dan, dat de Heer zelf door Zijn dienaren tot jullie spreekt. Weet, dat iedereen die de Heer dient, ook bestemd is Zijn woord te verkondigen, opdat er eenmaal een rijke oogst zal zijn. En let op allen die werkzaam zijn in de wijngaard van de Heer.

Wie Zijn woord verkondigt, die heeft de opdracht van Hem en de kracht daarvoor. Luister naar hem en Gods zegen zal over jullie komen.

Amen

BD.5571a

6 januari 1953

Uiterlijkheden, Ceremonies - Ware godsdienst (1)

Zoek de kern en verlustig u niet aan de buitenkant.

Hoe dringend wil Ik u mensen dit graag op het hart drukken, dat alle uiterlijkheden u geen stap verder brengen, dat alleen uw innerlijk leven moet worden gewekt, dat u alleen dan een geestelijk resultaat zult kunnen boeken,

wanneer uw streven geestelijk gericht is. En zolang het uiterlijke u nog iets doet, zolang u zich nog door ceremonies laat fascineren, zolang zult u nog niet op uw innerlijk gericht kunnen zijn. Want zodra u uw geestelijke ogen naar binnen richt, maakt het uiterlijke een indruk op u als van schaduwen. U sluit de ogen en wendt u af van uiterlijke pracht en praal en ceremoniële handelingen, omdat u dan het ware licht in u waarneemt, dat van Mij zelf uitgaat, dat Ik in ieder mens ontsteek, die waarlijk het innerlijk nastreeft, die zijn best doet de juiste band met Mij tot stand te brengen, die nu aan zichzelf werkt, die Mij serieus en waarachtig zoekt.

Door hem laat Ik me vinden. En hij zal dan ook begrijpen, waarom Ik in geest en in waarheid aangeropen wil worden.

Bedenk toch, dat mijn rijk niet van deze wereld is.

Wat dus nog behoort tot deze wereld, is een barrière voor de geestelijke wereld, voor mijn rijk, waar geen materiële dingen meer bestaan. Bedenk dat alle materie nog wordt beheerst door degene, die in de wereld regeert en dat het zijn werkzaamheid is, u glans en praal, oogverblindende materie te bieden, om Mij daardoor voor u te verduisteren, om u van het ware geestelijke streven af te houden. Denk eraan, dat hij zich van al datgene bedient, wat nog een deel van hem is, om u in gevaar te brengen. Wie ernstig zoekt naar verbinding met Mij, moet in zijn binnenkamer gaan en Mij daar aanroepen. Dat wil zeggen: hij moet zich in de stilte terugtrekken en zijn gedachten naar binnen richten. En hij zal Mij zeker vinden, terwijl een mens moeilijk zijn gedachten bij elkaar zal kunnen houden, waar de wereld hem zo openlijk tegemoet treedt waar het oog ook maar kan kijken, en er geen ware aandacht is.

Ik ben niet daar te vinden, waar men Mij verkondigt op een manier die alleen verafgoding is, omdat de afgod wordt gehuldigd die nog alle materie bezielt.

Mijn rijk is niet van deze wereld.

Zo duidelijk waren mijn woorden en ieder, die serieus streeft naar Mij en mijn rijk te komen, kon ze begrijpen en zal ze ook begrijpen. Maar u vindt mijn rijk niet in de wereld, die nog aan mijn tegenstander behoort.

Laat het uiterlijke los, wanneer u Mij op de juiste wijze wilt dienen. Laat u zich alleen aan mijn leer van de liefde gelegen liggen, volg ze ijverig na en u dient Mij dan zo, dat Ik daar welgevallen aan heb.

(Onderbreking)

BD.5571b

7 januari 1953

Uiterlijkheden, Ceremonies - Ware godsdienst (2)

In alle kerken, waar Ik bekend word gemaakt, verneemt u mensen de grondbeginselen, die u naar de eeuwige gelukzaligheid kunnen leiden. Klinken de leren niet verder dan tot in uw oren, dan zullen ze voor u van weinig nut zijn. Maar laat u ze doordringen in het hart, dan wordt het zaad dat in u is gelegd bevrucht en komt het op, om spoedig de hele akker - uw hart - om te zetten in weelderige vegetatie. Er wordt een leven in u gewekt en de leer van Christus, mijn woord dat u bekend werd gemaakt, brengt heerlijke vruchten voort. Uw ziel wordt rijper en gaat haar voltooiing tegemoet. Daarom kan elke kerk, die mijn woord tot u brengt, u helpen gelukzalig te worden. Maar het in ontvangst nemen van mijn woord is eerste vereiste en dit woord wordt u aangeboden, wanneer de leer van Christus u wordt overgebracht, die u ook een weten geeft over Jezus Christus, de Zoon Gods en Verlosser van de wereld.

Alleen door Jezus Christus zult u mensen zalig kunnen worden, dus moet ook het weten over Hem en Zijn verlossingswerk u worden toegevoerd en alleen door het vervullen van Zijn geboden van liefde zult u de voltooiing tegemoet kunnen gaan. En daarom zult u ook onderricht moeten worden in Zijn leer. Waar en hoe u nu deze leer van Christus wordt overgebracht, is niet belangrijk. Maar dát ze wordt overgebracht is dringend noodzakelijk, om welke reden Ik alle verkondigers van mijn woord zegen, die proberen Mij zelf dichterbij de mensen te brengen, die getuigen van Mij, die als de mens Jezus over de aarde ging en de mensen het heil bracht. Wat dus geschikt is om de mensen van mijn lijden en sterven aan het kruis, van mijn menswording en van mijn werk van verlossing, in kennis te stellen; wat geschikt is om hen tot navolging van Jezus aan te sporen, hen ertoe te brengen een leven in onbaatzuchtige naastenliefde te leiden, dat strookt ook met mijn wil en is door Mij gezegend. Het doet er niet toe welke geestelijke richting dit beoogt. Maar wat daar bovendien gaat, wat niet met mijn leer van de liefde overeenstemt, wat door de mensen als belasting wordt ondervonden, omdat het de vrije wil van de mens aantast, alles wat tegengesteld is aan mijn eenvoudige levenswandel op aarde, wat er verder aan mijn goddelijke geboden van de liefde werd toegevoegd, wekt mijn misnoegen en is niet geschikt om ware leden van de kerk, die Ik zelf op aarde heb gesticht, op te leiden. Want waar de liefde wordt onderricht, moet ze ook zelf worden beoefend. Dat wil zeggen: waar nood is, moet die worden gelenigd.

En wie Ik aardse goederen schenk, moet ze gebruiken in dienst van de naastenliefde. Hij moet nood lenigen naar beste vermogen en kunnen. Wordt dit voornaamste gebod buiten beschouwing gelaten, dan is er ook geen zegen te verwachten, ofschoon mijn leer van de liefde wordt verkondigd. Want dan zijn het slechts lege woorden, die nog geen omvorming van het wezen tot gevolg hebben. Dan is dus mijn woord nog niet tot het hart doorgedrongen. Dan werd het nog niet levend in het hart van de mens. Er is een zaadkorrel op rotsige bodem gevallen en kon daarom niet ontkiemen. Niets anders kan u een eeuwig leven in gelukzaligheid opleveren, dan alleen een leven in liefde. En waar deze leer de mensen echt nadrukkelijk wordt gepredikt, wordt mijn evangelie in waarheid bekend gemaakt. En waar mijn leer van de liefde nu ten volle wordt nageleefd, vindt de ware godsdienst plaats, die Mij verblijdt en die u een ongekende zegen oplevert.

Amen

Het belijden van Jezus Christus in de geloofsstrijd

BD.4012

31 maart 1947

Het belijden van Christus - Levend christendom

Wie zich tot de kerk van Christus rekent, moet Hem ook voor de wereld belijden als dat van hem wordt gevraagd. Hij mag Christus niet verloochenen. Hij moet voor Hem en Zijn leer opkomen en hij moet zelf volgens Zijn leer leven. Hij moet aan het werk van verlossing geloven en door een leven in onbaatzuchtige naastenliefde zijn toebehoren aan Hem bewijzen. En dan kan hij pas een echte christen worden genoemd. Dan pas staat hij levend in het christendom, dat niet bestaat in een toebehoren aan een christelijke kerk, maar in de ware navolging van Jezus. En de ware aanhangers van Zijn kerk zullen door de wereld zeer vijandig worden bejegend. Men zal ze vervolgen en onder bedreiging tot afval van de kerk van Christus willen dwingen. En dan moeten ze standhouden tegenover de wereld. Dan moeten ze openlijk voor Hem uitkomen, zelfs wanneer ze moeten vrezten hun lichamelijke leven daarbij te verliezen. Een dood voor Jezus Christus zal de ziel voor eeuwig tot leven wekken. Maar wie de wereld concessies doet, wie niet de moed heeft haar weerstand te bieden, zorgt wel voor zijn aardse leven, maar zijn ziel verkoopt hij en wat de wereld hem biedt heeft geen waarde voor de eeuwigheid. En daarom zou de keus voor de mens eenvoudig moeten zijn, met het oog op het nabije einde, dat een verwoesting van

alle materie zal brengen. En dan zal de mens die in en voor Christus leeft, alles opofferen.

Geen bedreiging van de wereld zal hem schrik aanjagen of hem ertoe bewegen tegenover God een valse beslissing te nemen. Hij zal moedig en dapper zijn tegenover alle beschuldigingen van de wereld en dan zal ook de belofte van Jezus in vervulling gaan: “Wie Mij voor de wereld belijdt, die zal ook Ik voor mijn Vader belijden”. De mens zal de genegenheid van de eeuwige Liefde verwerven volgens Zijn belofte. Dan zal Hij zelf tot de mensen komen en hun het evangelie brengen. Hij zal in de harten der zijnen Zijn intrek nemen en ze zullen de grootste beloning in ontvangst mogen nemen.

God zelf zal in de mens zijn en hem van het rijkste weten voorzien. Hij zal in het woord bij hem zijn tot aan het einde.

Amen

BD.4768

28 oktober 1949

Het ineenstorten van kerkelijke organisaties - De ware kerk

Aan het einde der dagen gaat een tijd vooraf waarin mijn woord aangevallen zal worden, en ook alles wat wijst op Mij als Schepper en Behoeder. Men zal elk geloof in een God willen vernietigen, en dat betekent een openlijke strijd tegen alles wat geestelijk is. En nu zullen daardoor het meest kerkelijke organisaties en hun aanhangers getroffen worden, want men treedt op tegen alles wat naar buiten toe herkenbaar is als representatief voor mijn rijk en mijn leer. Daarom laat Ik buiten deze organisaties om voorstanders van mijn woord opstaan, die nu door Mij zijn aangesteld om mijn evangelie verder te verbreiden, want zij zijn in het bezit van de volle waarheid en daarom ook geschikt om in de laatste tijd hun medemensen te onderrichten. Want het zal nodig zijn in de laatste tijd voor het einde de mensen in hun geloof te sterken, of hen wakker te schudden. Want nu pas zullen ze beginnen na te denken over de duurzaamheid van de leerstellingen die hun traditiegetrouw zijn gegeven. En ze zullen inzien dat Ik niet met degenen ben die alleen maar door de uiterlijke kerk met Mij omgaan. Die van mening zijn een privilege te hebben omdat zij tot een bepaalde kerk behoren.

Ik heb wel al mijn kinderen lief, maar zodra een kind de wil van zijn Vader niet vervult, in die zin dat hij de hem verleende gave om te kunnen denken niet gebruikt en dus verstand en hart tezamen niet aanspoort om werkzaam te zijn, om

in te zien wanneer hij leeft naar mijn wil en om te beseffen wanneer valse profeten zich voor mijn afgezant uitgeven, dan verwijdert dit kind zich van Mij en het vindt dan moeilijk weer de weg naar Mij terug. Steeds laat Ik ook dezen mijn woord toekomen. Voortdurend benader Ik hen en probeer hun kennis te geven op een directe manier doordat Ik hun mijn boden zend, opdat die hun opheldering geven. Maar ze nemen geen onderrichting aan en zijn zodoende ook niet meer te verontschuldigen als ze op de verkeerde weg verdwalen. En wanneer nu op aansporing van mijn tegenstander deze mensen hun kerk wordt ontnomen, dan zullen alleen die mensen niet gaan twijfelen, die standvastig zijn in het ware geloof en die daardoor zo innig met Mij verbonden zijn, dat Ik hen te allen tijde nabij kan zijn. Dezen zullen door de harde maatregelen en brutale bepalingen niet getroffen worden, want zij weten waar de ware kerk van Christus te vinden is. Zij zullen alsmaar ijveriger voor mijn woord opkomen, ofschoon zij ook niet veilig zijn voor de vervolgingen van degenen die tegen alles strijden wat tot het geloof behoort. De tijd is nog niet aangebroken dat u een beslissing moet nemen, maar dan geeft alleen de innerlijke overtuiging u de kracht om weerstand te bieden, zodat u in de waarheid wandelt en als bewijs mijn woord hebt dat Ik zelf u heb gegeven. U en allen die naar u luisteren en Mij willen dienen, zullen nu met grote overredingskracht spreken en niets zal u verder van uw stuk brengen. Want nu weet u ook dat u nog maar een korte tijd moet volhouden om zalig te worden. U weet, dat wel al het uiterlijke wankelen kan, maar nooit de kerk die Jezus Christus op aarde heeft gesticht. De ware kerk, die niet door de poorten der hel overwonnen kan worden. Talloze mensen echter zullen van het geloof afvallen. Zij zullen het onbegrijpelijk vinden dat Ik niet die kerk bescherm, waarvan zij menen dat die door Mij is opgericht, en ze leggen aan zich zelf geen verantwoording af of zij leden zijn van de door Mij gestichte kerk, omdat hun het nadenken daarover verboden is. En zo zal iets ineens storten wat naar de mening van de mensen "onoverwinnelijk" moet zijn. Het zal inzakken als een kaartenhuis, omdat het mensenwerk is dat niet stand kan houden. Maar de mijnen zullen zich niet laten overwinnen. Zij zullen de geloofskracht bezitten die weerstand biedt, omdat zij mijn bijstand ondervindt. Zij zullen de kracht van Mij betrekken, daar zij vast in Mij geloven en daarom tot mijn kerk behoren die niet door de poorten van de hel overweldigd kan worden. Maar het zal een heel moeilijke tijd zijn, waar Ik steeds weer op wijs om u die Mij toebehoort gedurig aan te sporen u voor te bereiden om steeds weer kracht in ontvangst te nemen door het opnemen van mijn woord en het werkzaam zijn in liefde.

De tijd is nabij waarin deze strijd begint en dan moet u gewapend zijn. U moet standvastig blijven wanneer iedereen faalt die een schijn geloof aanhangt en die meent in de waarheid te staan, zonder er ooit over nagedacht te hebben wat er van hen verwacht wordt te geloven. Zij zullen wankelen en van het geloof afvallen. U echter moet standhouden en het bewijs leveren dat de innige levende band met

Mij ook een levend geloof tot gevolg heeft, die u de kracht geeft te volharden tot het einde.

Amen

BD.7216

28 november 1958

Wie Mij voor de wereld belijdt

Wie schroomt Mij voor de wereld te belijden, is nog niet van mijn geest vervuld. Hij is slechts een leeg vat, een dode vorm zonder geest en leven, want het leven erkent Mij en belijdt Mij ook tegenover de medemensen. En u zult ook in staat zijn daaraan de vormchristenen te herkennen, dat ze angstvallig vermijden mijn naam uit te spreken, dat ze niet spreken over Mij en mijn verlossingswerk, dat ze zich maar zelden met geestelijke gesprekken inlaten en dan ook alleen met onbehagen.

En u herkent ze als "dode" aanhang. Want waar mijn geest werkzaam kan zijn, wordt met de grootste blijmoedigheid ook mijn naam beleden en wordt de mens van binnenuit gedrongen Mij te bekennen voor de wereld.

En wanneer u er nu op let, hoe weinig "christelijk" de mensen zich gedragen, hoe ze alles trachten te ontwijken wat met religie of christendom - hetzij kerken of andere verkondigingen van het woord - samenhangt, wanneer u erop let hoe alles met heimelijkheid omhuld wordt, hoe de mensen in gezelschap schromen een thema aan te voeren dat over God, over Jezus Christus, over het geestelijke rijk of over de opdracht op aarde van de mensen gaat, dan is het ook gemakkelijk te raden hoe de beslissing van de mensen eens zal zijn, wanneer er een getuigen voor of een afwijzen wordt geëist van Hem die de wereld heeft verlost van zonde en dood. Dan zullen er slechts weinige uit volle overtuiging voor Mij en mijn naam opkomen.

Maar de meeste zullen zich inhouden, hebben zich misschien in hun hart nog niet geheel losgemaakt, maar bezitten geen geloofskracht om ook de gevolgen van een werkelijke bekentenis op zich te nemen.

Er zullen er maar weinige zijn die standhouden tegen de benauwenissen die werken zijn van mijn tegenstander kort voor het einde. Dan zal dus blijken wie verlost is van zonde en dood. Want alleen deze belijdt mijn naam luid in het openbaar, alleen deze brengt de kracht op om te weerstaan, wanneer hem wordt

gesommeerd Mij te verloochenen. Alleen het levende geloof levert de mens deze kracht op. Alleen het levende geloof verzekert het werkzaam zijn van mijn geest in de mens en dus ook een vast vertrouwen op mijn bijstand in de tijd van het einde. En dat is de tijd waarin de geesten van elkaar zullen worden gescheiden, waarin het duidelijk zichtbaar is wie tot de mijnen behoort en behoren wil en wiens christendom tot nu toe slechts "vorm" is geweest.

Dan zal het niet voldoende zijn, aanhanger van deze of die geloofsrichting te zijn, maar moet de mens Mij zelf in Jezus Christus aanhangen. Hij moet zo levend met Mij verbonden zijn, dat hij niet anders kan dan luid mijn naam te verkondigen als die van zijn God en Verlosser.

En dan zal hij ook door Mij worden aangenomen. Ik zal ook hem bekennen in het rijk van het licht. Ik zal mijn belofte vervullen: "Wie Mij belijdt voor de wereld, die zal Ik ook voor mijn Vader belijden." Want deze heeft Mij zelf erkend in Jezus Christus en mijn geest is in alle volheid in hem.

Doch wee degenen die Mij verloochenen.

Ze behoren nog tot de aanhang van mijn tegenstander en zijn en blijven weer eindeloos lange tijd van hem. Maar ze waren ervan op de hoogte dat Ik de erkenning van mijn naam verlang. Ze waren niet onwetend en moeten zich daarom ook verantwoorden op de dag van het oordeel. Dan zal Ik dus komen om de "levenden" en de "doden" te oordelen.

Begrijp deze woorden: Het leven komt alleen voort uit Mij en wie van Mij is, zal leven. Maar zij die zich van Mij afkeren zullen aan hun einde komen, doordat ze Mij verloochenen wanneer de laatste beslissing van hen wordt geëist.

En hun aantal zal groot zijn, maar slechts klein mijn kudde, die Ik binnenleid in de gelukzaligheid.

Amen

BD.8723

12 januari 1964

Het belijden voor de wereld in de laatste geloofsstrijd

Steeds weer wordt u opheldering gegeven, wanneer u nog in onjuist denken verkeert, wanneer u nog niet het ware licht bezit, wanneer u de waarheid nog

ontbreekt. En steeds zijn het gebieden die alleen de geest in u kan ontsluiten, omdat verstandelijke resultaten niet te bewijzen zijn en daarom ook vaak veranderen. Maar de geest zal u in alle waarheid leiden, zoals Ik het u heb beloofd. Wanneer u nu aanneemt dat mijn tegenstander machtiger is dan Ik, omdat hij in de laatste tijd heel duidelijk aan het werk is en veel meer successen behaalt dan Ik in de strijd om de zielen der mensen, dan denkt u toch verkeerd, want zijn macht is alleen het resultaat van uw vrije wil.

Dus zou men eerder kunnen zeggen: u bent sterker dan Ik, omdat Ik uw vrije wil niet aantast. Ik ken echter ook de afloop van al datgene wat u mensen gezamenlijk met de vorst der duisternis nog uitvoert tot aan het einde.

En daarom laat Ik hem en u de vrije loop, maar zegevieren zal geen van u. Integendeel, u zult de verschrikkelijke gevolgen van de wantoestand moeten dragen, omdat mijn macht dan toch in actie komt, wanneer mijn tegenstander de grens van zijn bevoegdheid heeft overschreden.

Alleen de diep gelovige mens zal op de hoogte zijn van alle samenhang en ondanks alle uiterlijke schijn onwankelbaar geloven in mijn liefde, wijsheid en macht. Alle anderen zullen twijfelen aan een God van liefde en kracht, omdat ze het optreden op de voet kunnen volgen van diegene die tegen Mij en tegen alle geloof is. En er zal ook een sterk geloof voor nodig zijn om in deze tijd stand te houden, want het doen en laten van de tegenstander zal een omvang aannemen die hem heel duidelijk doet herkennen. Maar de mensen houden hun ogen gesloten en zijn gewillig tegenover hem, wat hij ook van hen verlangt.

Dan zal dus de geloofsstrijd ontbranden.

En dit is de tijd die is aangekondigd in woord en geschrift. De tijd dat u zich openlijk tegenover de wereld voor Mij of voor hem zult moeten uitspreken.

En deze openlijke bekentenis vraag Ik van u. En u zult dan niet kunnen zeggen dat een innerlijk erkennen van Mij zelf voldoende is, want Ik zelf heb het u gezegd: "Wie Mij voor de wereld belijdt, die zal Ik ook voor de Vader belijden". En dat is steeds alleen zo op te vatten, dat u openlijk voor Mij op zult moeten komen wanneer deze beslissing van u wordt geëist. Het is de laatste, wel erg zware geloofsproef, die echter de mijnen ook zullen doorstaan, want ze zullen ook de kracht van Mij ontvangen. Ze zullen daarom al het ongemak op zich nemen, omdat ze standvastig zijn in de waarheid en weten waarom het gaat.

Doch die geen levend geloof hebben, die niet behoren tot de kerk die Ik zelf op aarde stichtte, van hen zal het geloof schipbreuk lijden. Ze zullen niet standhouden wanneer een openlijk belijden van hen wordt geëist. Ze zullen Mij

verloochen en ze zullen zich er niet mee kunnen verontschuldigen dat ze in hun hart in Mij geloven, want deze openlijke getuigenis zal de mens pas de kracht geven om vol te houden tot aan het einde. Het zal ze als de mijnen bestempelen, die Ik zelf naar het rijk van de vrede zal halen.

En u allen zult deze moed om te belijden moeten opbrengen, wilt u daar ook de hoogste beloning voor in ontvangst nemen: op de nieuwe aarde te leven in gelukzaligheid en vrede, waar geen leed en geen vrees u meer terneerdrukt. En deze moed om te getuigen zal ook worden opgebracht door ieder die door een leven in liefde tot een levend geloof en tot de waarheid is gekomen, terwijl de dode christenen zullen falen, zelfs wanneer ze hoge en allerhoogste ambten bekleden in kerkelijke organisaties, maar die toch meer werelds zijn gericht en dwaalleren verkondigen en daarom geen kracht opbrengen om weerstand te bieden. En dan zal het werkzaam zijn van mijn tegenstander wel openlijk aan het licht komen en de mensen zullen twijfelen aan de macht van een God, omdat die andere macht veel sterker lijkt.

Het is echter slechts een kleine kudde die Mij trouw zal blijven en daarom is ook het einde onherroepelijk gekomen, want het merendeel der mensen bestaat uit duivels, die geen recht meer hebben de aarde te bewonen, die weer in de diepste duisternis worden gestort en daar opnieuw de weg van hun positieve ontwikkeling moeten beginnen, omdat er anders geen verlossing meer mogelijk is. En u mensen zult u daarom ook hier in het juiste denken moeten ophouden. U zult moeten weten dat ook dit een bewuste misleiding door mijn tegenstander is, wanneer hij u wil laten geloven dat een innerlijke getuigenis voor Mij voldoende is wanneer van u de beslissing wordt geëist. U zult open en duidelijk moeten zijn en Mij belijden voor de wereld, daar u anders zult falen in de laatste strijd op deze aarde.

Amen

BD.3618

2 december 1945

Vrije wilsbeslissing - Kerkelijke organisatie

De wilsbeslissing van de mens moet uit eigen beweging worden genomen, dat wil zeggen: de wil van de mens kan niet worden gericht, noch door goede, noch door kwade krachten. Hij kan alleen door beide kanten worden beïnvloed om de

voorkeur aan een richting te geven. En daarom is ook het overbrengen van het woord van God, de leer van Christus, steeds alleen als invloed op de mens te beschouwen, want de beslissing om deze aan te nemen of af te wijzen berust bij hem zelf. En zo kan elke kerkelijke organisatie alleen maar worden beschouwd als middel om de menselijke wil in de juiste richting te leiden, maar ze kan er nooit aanspraak op maken, het doel van juist denken en willen te zijn. Dus kan door het lidmaatschap van zo'n organisatie wel het doel worden bereikt, maar nooit is het toebehoren eraan al bewijs van een juist geleide wil, om welke reden het menselijk streven in elke religieuze gemeenschap zelf een aanvang moet nemen de wil de juiste richting te geven. Want de mens kan alle eisen inwilligen die hem van de kant van een kerkelijke organisatie worden gesteld, maar dit kan opvoeding en gewoonte zijn, waarbij de eigen wil nog is uitgeschakeld. Het kan een uiterlijk naleven van de leer van Christus zijn, een vervullen van plichten die diepe liefde doet ontbreken, ofschoon ze uit gehoorzaamheid tegenover de kerk wordt verricht. Een juiste wilsbeslissing vraagt een zich al denkend verdiepen in geestelijke vragen en dan pas een bewuste stellingname dienaangaande. Blinde gehoorzaamheid daarentegen is geen wilsbeslissing. Ze is veel meer een uitschakelen van de vrije wil en kan daarom geen geestelijke resultaten tot gevolg hebben. En daarom worden de mensen vaak gedwongen tot een stellingname in zoverre, dat ze door de liefde van God aan het twijfelen worden gebracht over de waarheid van datgene wat hun wordt voorgehouden. Het woord van God wordt hun steeds weer bijgebracht, opdat ze tegenstrijdigheden zullen aantreffen tussen dat wat Jezus Christus heeft geleerd op aarde en dat wat zo nu en dan door een kerkelijke organisatie wordt verkondigd, opdat de tegenstrijdigheden hen aanzetten tot nadenken en dus de wil om vrij te beslissen actief begint te worden. Want de tijd op aarde moet niet onbenut voorbijgaan, wat echter het geval is wanneer een mens geestelijke leer onbeproefd laat, wanneer hem een geestelijke richting is opgedrongen en hij zelf geen aanstalten maakt ze op haar waarheid te onderzoeken. Niemand kan door het toebehoren aan een kerkelijke organisatie aanspraak maken op het absoluut bereiken van het doel. Zijn wil moet eerst zelf actief zijn geworden doordat hij zich door middel van gedachten met alles grondig bezighoudt wat hem geleerd wordt en wat weer van hem geëist wordt.

En het woord van God zal steeds een wegwijzer voor hem zijn. Hij zal de stem van God leren onderscheiden van de stem van de wereld. Hij zal Gods werk en het toegevoegde mensenwerk kunnen beoordelen en dan ook de juiste beslissing nemen, zoals het zijn taak is op aarde.

Amen

BD.5982

22 juni 1954

Verandering van het zuivere evangelie - Navolgers

U wordt onderwezen in het ware evangelie en u leert daardoor inzien, hoe verschillend mijn zuivere evangelie is van dat wat als mijn woord op aarde wordt verkondigd. U leert inzien dat mijn woord een verandering heeft ondergaan in zoverre, dat het anders wordt uitgelegd en er daarom ook anders gestalte aan wordt gegeven. Dat datgene wat alleen belangrijk is te weinig geacht wordt, daarentegen het onbelangrijke benadrukt wordt en er daardoor niet veel geestelijke successen behaald worden. Ik heb de mensen op aarde de enige begaanbare weg getoond doordat Ik onderwees en mijn leer zelf gestalte gaf, doordat Ik de weg ging die alle mensen moeten gaan om tot Mij te komen.

Het is de "weg van liefde". Alleen het gaan van die weg garandeert de mens het hemelrijk, dat wil zeggen: het na zijn lichamelijke dood opgenomen worden in de lichtsferen waar de ziel gelukkig is in mijn nabijheid.

Mijn leer is echter ontaard. Zij is alleen nog maar te vinden, verborgen in een stelsel van menselijke toevoegingen, verkeerde uitleg en het nakomen van onbelangrijke geboden, die nooit of te nimmer door Mij aan de mensen werden gegeven, die echter een groot gevaar vormen, dat het enige belangrijkste gebod van de liefde over het hoofd wordt gezien en zodoende onvervuld blijft. Wat voor nut heeft het voor u mensen als u zich kastijdt, als u plichtmatige handelingen verricht of Mij met de mond belijdt, wanneer u het gebod van de liefde niet als het eerste en voornaamste erkent en er gevolg aan geeft?

U denkt Mij te eren door talloze ceremonies, maar u kunt Mij toch alleen maar eren als u doet wat Ik van u verlang.

En Ik verlang van u liefde tot Mij en tot uw naasten.

Zolang u bij ernstige zelfkritiek nog een tekort aan liefde bij uzelf ontdekt, bent u nog niet op de goede weg, al buigt u dagelijks en elk uur uw knie en slaat u uzelf op de borst.

Dit is een menselijke behoefte en heeft alleen waarde voor mensen die u van uw vroomheid probeert te overtuigen.

Maar hoe ver bent u nog af van de ware vroomheid, zolang u uw medemensen niet met die liefde omvat die ook uw liefde tot Mij bewijst. Zolang u kunt aanzien dat de mensen naast u in uiterste nood en benarde omstandigheden leven, zolang u niet op de eerste plaats deze nood probeert te lenigen - alvorens u genoeg

schept in uiterlijke gebaren, vooraleer u de wereld aanhangt met wereldlijke praal door alles waarvoor u de naam bedacht: ter ere Gods. Op zo'n wijze wil Ik niet geëerd worden, zolang er nog nood ten hemel schreit tot Mij, welke u mensen goed zou kunnen lenigen als u mijn geboden van liefde in het hart wilde schrijven.

Zolang Ik op aarde leefde gold mijn zorg de noodlijdenden, armen, zieken en bedroefden.

U, die zich uitgeeft als mijn "navolgers" op aarde, wat doet u voor deze noodlijdenden, armen, zieken en bedroefden? Zolang u helpen kunt en toch uw hulp niet geeft, bent u ook geen ware navolger van Mij, ook al zou u zich die naam toe-eigenen. Ik beoordeel alleen het vervullen van mijn geboden van liefde, omdat al het andere - een diep geloof, het inzien van de waarheid, de verbinding met Mij en tenslotte de eeuwige zaligheid - uit de liefde voortkomt en nooit zonder de liefde kan worden verkregen, waaruit al blijkt waarom er op aarde die grote geestelijke nood bestaat, waarom de mensen ongelovig zijn en in dwaling voortgaan.

Mijn zuivere leer is de leer van de liefde die Ik op aarde heb verkondigd. Zodra deze leer verkondigd en ook in de praktijk beoefend wordt, leeft u mensen in de waarheid en bent u de weg van de navolging van Jezus opgegaan.

Laat u echter deze geboden buiten beschouwing, dan zult u toch geen succes boeken voor uw ziel, ook al overtreft u uzelf in uiterlijke daden. U zult dan in dwaling verkeren en daarmee ook het geestelijke rijk binnen gaan, want Ik beoordeel alleen de graad van liefde die uw ziel bereikt heeft tot aan het uur van de dood.

Amen

BD.8796

2 april 1964

Ieder mens moet voor zichzelf uit zijn weten de consequenties trekken

Onthoud goed dat bij Mij niets uiterlijks geldt, dat Ik alleen daar waarde aan hecht wat uit het diepst van het hart opstijgt.

Zodra u gelooft Mij te eren door formele handelingen, houdt u er een soort afgodendienst op na waarvan u zich evenwel los moet maken, om u dan des te inniger met Mij te verenigen, om mijn aanwezig zijn in uw harten mogelijk te maken, die geheel onafhankelijk is van uiterlijke vormen en gebruiken en dus ook slechts daar kan plaatsvinden, waar alleen het hart spreekt. Steeds weer zeg Ik u dat u de zuivere leer van Jezus misvormd hebt, dat u ze hebt vervlochten met mensenwerk en dat aan dit mensenwerk nu grotere betekenis wordt gehecht dan aan mijn evangelie, dat alleen maar de twee geboden van de liefde omvat.

Want alleen hij die in de liefde leeft, staat ook in voor mijn leer. U kunt dus alle menselijke verplichtingen die u aan mijn evangelie hebt toegevoegd nog zo nauwgezet nakomen, maar is de liefde niet in u die Ik u leerde, dan zijn die handelingen geheel waardeloos. Ze leveren uw ziel niet het geringste voordeel op, maar ze brengen u mensen op een zodanige manier in de war dat u gelooft aan uw plicht voldaan te hebben. Maar elke plichtmatige handeling is alleen al daarom volledig waardeloos, omdat ze de menselijke wil uitsluit. En al wordt ook vrijwillig aan de menselijke vereisten gevolg gegeven, dan kunnen ze toch niet de zegen in zich dragen die een enkel werk van liefde in zich heeft. Wie echter innige liefde voelt voor Mij, die deelt ook al zijn gedachten met Mij. Hij houdt innige samenspraak met Mij terwijl hij alleen is. Hij heeft daar geen bepaalde omgeving voor nodig, daar deze hem veel eerder van zijn innige gedachten aan Mij afhoudt. Wie onwetend is die handelt er ook naar, maar hij is dan ook te verontschuldigen door zijn onwetendheid. Wie echter in het bezit van de waarheid is, wie weet hoe waardeloos uiterlijke handelingen en gebruiken voor Mij zijn, in het bijzonder wanneer ze er toe dienen de mensen in hun denken op een dwaalspoor te brengen, die zal ook zijn best doen zich daarvan te bevrijden. Hij zal al het innerlijk beleven en alle inzicht benutten om in de liefde te werken en daardoor wordt zijn band met Mij, die toch alleen in het hart tot stand gebracht kan worden, steeds inniger. Ik zelf heb wel op aarde mijn kerk gesticht, die op de rots van het geloof is gebouwd, maar Ik heb geen organisaties opgericht. Dit blijkt al hieruit, dat ze zich alleen naar de buitenkant toe proberen waar te maken, dat ze echter het innerlijke van de mens totaal onberoerd kunnen laten als deze niet ernstig op zoek is naar Mij en de zuivere waarheid. Mijn woord alleen moet de inhoud uitmaken van een gemeenschap, en vanuit mijn woord moeten de mensen de geboden van de liefde vervullen. Door die liefde moeten zij dan ook tot een levend geloof komen en daardoor dus tot de meest innige band met Mij. Dan zijn zij leden van de kerk die Ik zelf op aarde gegrondvest heb. Ik probeer nu aan alle mensen de waarheid te doen toekomen, maar slechts weinige nemen ze aan. Maar wie haar aanneemt komt ook gauw tot een diep weten en hieruit moet hij zijn consequenties trekken, want niemand kan twee heren dienen.

Maar als er nu een organisatie is opgericht die met dit weten in tegenspraak is, dan is deze ook kennelijk onder invloed van mijn tegenstander ontstaan, wat

duidelijk wordt bewezen door elk uiterlijk vertoon ervan. Want dit leent zich ervoor een verkeerde voorstelling van mijn eigenlijke wil te laten ontstaan. En dan moet ook ieder die wetend geworden is zich van de werken van mijn tegenstander losmaken. Wie de waarheid die Ik hem deed toekomen niet kan aannemen vanwege zijn eigen liefdeloosheid of zijn geringe graad van rijpheid, die zal begrijpelijkerwijs ook zijn dwaling niet op willen geven. Voor de wetende echter is de dwaling herkenbaar, en deze blijft dwaling - dus het werk van mijn tegenstander. En wanneer de wetende dan toch deze wereldlijke eisen nakomt, dan is dit geen "godsdienst", maar alleen een zuiver wereldlijke aangelegenheid, een rekening houden met de medemensen - die evenwel ook tot de waarheid gebracht, maar niet in hun dwalingen gesterkt moeten worden. Wel is het moeilijk tegen een traditie in te gaan en het zal ook nauwelijks nog gelukken, want slechts weinigen bij wie het verlangen naar de waarheid nog ongewoon sterk is, zullen zich vrijmaken. Ik zelf kan echter geen compromissen sluiten. Ik kan u alleen duidelijk uitsluitel geven over dwaling en waarheid en uzelf moet dan beslissen en uw beslissing dan bewijzen. Bedenk steeds dat het een buitengewone genadegave is, u met de zuivere waarheid bekend te maken. Dat wel iedereen van dit genadegeschenk gebruik kan maken, maar dat het wederom een grote daad van liefde van mijn kant is als mijn geest zo luid in een mens spreekt dat hij tot het inzicht komt, dat Ik, overeenkomstig zijn wil de waarheid te kennen, hem ook de waarheid kan laten toekomen. En dit genadegeschenk moet ook benut worden doordat nu de mens de waarheid aanneemt en deze ook verkondigt tegenover hen, die nog gebonden zijn aan traditionele of organisatorische voorschriften. Pas wie daar vrij van is, is ook vrij van mijn tegenstander, daar er anders toch nog steeds het gevaar bestaat dat de tegenstander hem probeert terug te winnen, dat hij zijn wil verzwakt, ofschoon Ik geen mens meer opgeef die zich eenmaal aan Mij heeft overgegeven. Want Ik laat geen mens meer aan mijn tegenstander over, die eenmaal serieus voor Mij gekozen heeft.

Amen
